

Apró léptek

Szombatiskolai tanulmány
1–3 éveseknek

A ÉV • 2. NEGYEDÉV

CSODÁK A TENGERPARTON

Az angol kiadás munkatársai:

Editor

Rosanne Peach

Editorial Assistant

Denise Gustafson

World Sabbath School Directors

Jim Howard

Daniel Ebenezer

A magyar kiadás munkatársai:

Fordító és szerkesztő

Papp Andrea

Korrektúra

Gáspár Bernadett

Tördelés

Szőcs Erzsébet

Az új szombatiskolai biblia-tanulmányok szerkesztésének folyamatában a vezető bizottság és a kéziratellenőrző bizottság mellett számos teológus, tanár, szülő és gyerek véleményét kérdeztük a világ minden tájáról. Köszönjük szépen minden érintett hozzájárulását.

NEGYEDÉVI ARANSZÖVEG

„Neki gondja van rátok.”
(1Péter 5:7)

Apró léptek

A ÉV • 2. NEGYEDÉV

Tartalom

1. HÉT	5	Halászat Jézussal
2. HÉT	13	A pénzérme és a hal
3. HÉT	21	„Látok!”
4. HÉT	29	Négy jó barát
5. HÉT	37	Egy kisfiú ebédje
6. HÉT	45	Egy hálás ember
7. HÉT	53	Az esküvői csoda
8. HÉT	61	Isten meggyógyít egy édesanyát
9. HÉT	69	„Hallgass, némulj el!”
10. HÉT	77	Vízen járás
11. HÉT	85	„Leányka, kelj föl!”
12. HÉT	93	„Ki érintett engem?”
13. HÉT	101	Széles és mély

Kedves szülők!

Isten drága gyermekekkel ajándékozta meg a családokat. Sokan mondják, hogy a szülők napjai hosszúnak tűnhetnek, ugyanakkor az évek rövidnek. Valóban, a mindennapos rohanás és helytállás az otthoni, a munkahelyi és a család körüli elfoglaltságok végzésében néha végtelennek és fárasztónak látszik. De az évek annyira gyorsan elrepülnek...

Ebben a kiadványban gondosan kiválasztott, a gyerekek életkorának megfelelő történeteket és tevékenységeket találtak, amelyek segítségével a kicsiket Jézus megismerésére és szeretetére ösztönözhetitek. Olvassátok el nekik minden nap a heti történetet, és beszélgetsetek róla közösen! A történet mellett számos javaslatot és szemléltetőanyagot is találtok. Mutassatok rá a képekre, vagy kérjétek meg erre a gyermekeketek, miközben ti olvastok! Váljon ez a tanulási idő a napi rutinotok legértékesebb részévé! A *Napi játék* részből ötleteket meríthettek a bibliai történetek üzenetének ismételteséhez, rögzítéséhez. Maradjanak meg ezek a tevékenységek értékes emlékként a gyermekek szívében, belevésve abba a bibliai tanításokat! Szánjatok időt a Gondolatok a szülőknek rész lelki üzenetének elolvasására is! Ez nektek szól. Ismételjétek el naponta az aranyszöveget a gyermekeiteknek, még akkor is, ha csak most tanulnak beszélni! Írjátok le ezt a bibliaverset egy kis kártyára, és tegyétek ki egy látható helyre az otthonotokban, majd mutassátok meg a gyermekeknek is!

Vállaljátok el a feladatot, és „vezessétek őket Jézus Krisztushoz nap nap után szeretettel, gyengéden és komolyan, s ne hagyjátok, hogy bármi is elterelje figyelmeteket e fontos munkáról” (Ellen G. White: *Gyermeeknevelés*, 41. o.)!

Gyakran az apró, mindennapi szokások, és nem az élet nagy pillanatai formálják jellemünket.

Ebben a rohanó világban kívánjuk, hogy Isten üdítsen fel benneteket, támogasson titeket, és adjon türelmet és kitartást, miközben gyermekeiteket Jézus szeretetére és követésére tanítjátok!

**Nina és a Generál Konferencia
Szombatiskola és Személyes
Szolgálatok Osztálya**

Kis áhítatok

Az egyik legfontosabb lecke, amit gyermekünknek megtaníthatunk, hogy személyes áhítaton keresztül naponta keresse Istent. Bár most még csak 1, 2 vagy 3 éves, nem túl korai elkezdni egyszerű módszerek segítségével taníthatni erre.

Hogyan kezdjük el megtanítani kisgyermekünknek, hogy hogyan fogadja be a szívébe Jézust?

1. **IMA:** Imádkozunk minden nap azért, hogy gyermekünk szíve megnyíljon Jézus előtt!
2. **HÉTKÖZNAPOK:** Keressünk alkalmakat, amikor beszélhetünk Jézusról és az iránta érzett szeretetünkről! Énekeljünk egyszerű dalocskákat erről, és tanítsuk meg a gyermekünknek is ezeket, hogy együtt énekelhessünk! Ebben a korban a spontán, őszinte istendicsőítés nagyon fontos a hitépítés munkájában.
3. **A FELNÖTT ÁHÍTAT HELYE:** Válasszunk ki egy széket, egy szélesebb ablakpárkányt vagy bármilyen helyet otthonunkban, ahol naponta olvassuk a Bibliát és imádkozunk! Tegyük ezt például a nappaliban, hogy a gyermekünk lásson minket, miközben Jézussal beszélgetünk!
4. **A GYERMEKÁHÍTAT HELYE:** Nem túl messze a mi bibliatanulmányozó helyünktől, készítsünk elő egy ilyen helyet a gyermekünknek is! Terítsünk le egy kis szőnyeget vagy takarót a földre, majd helyezzünk oda néhány bibliai képeskönyvet! A játékokat és a többi figyelemelterelő eszközt távolítsuk el a közelből! Bizonyosodjunk meg arról, hogy a gyermekünk nem fáradt vagy éhes olyankor – így kellemes időtöltésnek nézhetünk elébe!
5. **JÉZUSSAL TÖLTÖTT IDŐ:** Magyarázzuk meg a gyermekünknek, hogy minden nap ugyanabban az órában mindketten találkozunk Jézussal! Ez egy csendes időtöltés lesz, amikor olvasunk, imádkozunk vagy énekelünk Jézusról! Mutassuk meg a kicsinek, hogyan nézegesse a bibliai képeskönyveket, és hogyan gondolkodjon a történetekről! Magyarázzuk meg, hogy amikor anya vagy apa Jézussal tölti az idejét, neki is Vele kell lennie! Ez idő alatt nem beszélgetünk és nem olvasunk történeteket, ezt majd később megtehetjük. Kezdeként töltsünk egyénileg 2-5 percet, bízva a gyermekünkben, hogy képes lesz annyi ideig csendben maradni és összpontosítani! Idővel fokozatosan növeljük ezt az időt!

KULCSGONDOLAT:
Isten szeretné, hogy kövessük Őt.

1. hét

Halászat Jézussal

A tanulmány alapja: Máté 4:18-22, Márk 1:16-20, Lukács 5:4-11, Jézus élete, 244-251. o.

A Galileai-tenger csillámló vízfelszíne viszatükrözte a nap sugarait. *Shhh... vsss...* A hullámok lágyan megtörtek a parton. *Prrr... zrrr...*, hallatszottak Jézus szandálos lábának léptei a homokban. *Lics-locs*, csapkodta a víz a szelíden ringatózó csónak oldalát. *Csipp-csepp*, cseppentek vissza a vízcseppek a halászhálókról a tengerbe. A halászok, Péter, András, Jakab és János megmosták, és gondosan összehajtogatták hálóikat. Egy hosszú, hosszú éjszaka állt mögöttük. Fogtak halat? Nem. (Nézzünk szomorúan a gyerekekre!)

Embertömeg gyülekezett a homokos parton. Közelebb húzódtak, hogy hallják Jézus szavait, aki közben belépett a csónakba, és megkérte Pétert, hogy evezzen beljebb, távolodjanak el a parttól. Így mindenki jobban láthatta és hallhatta Őt.

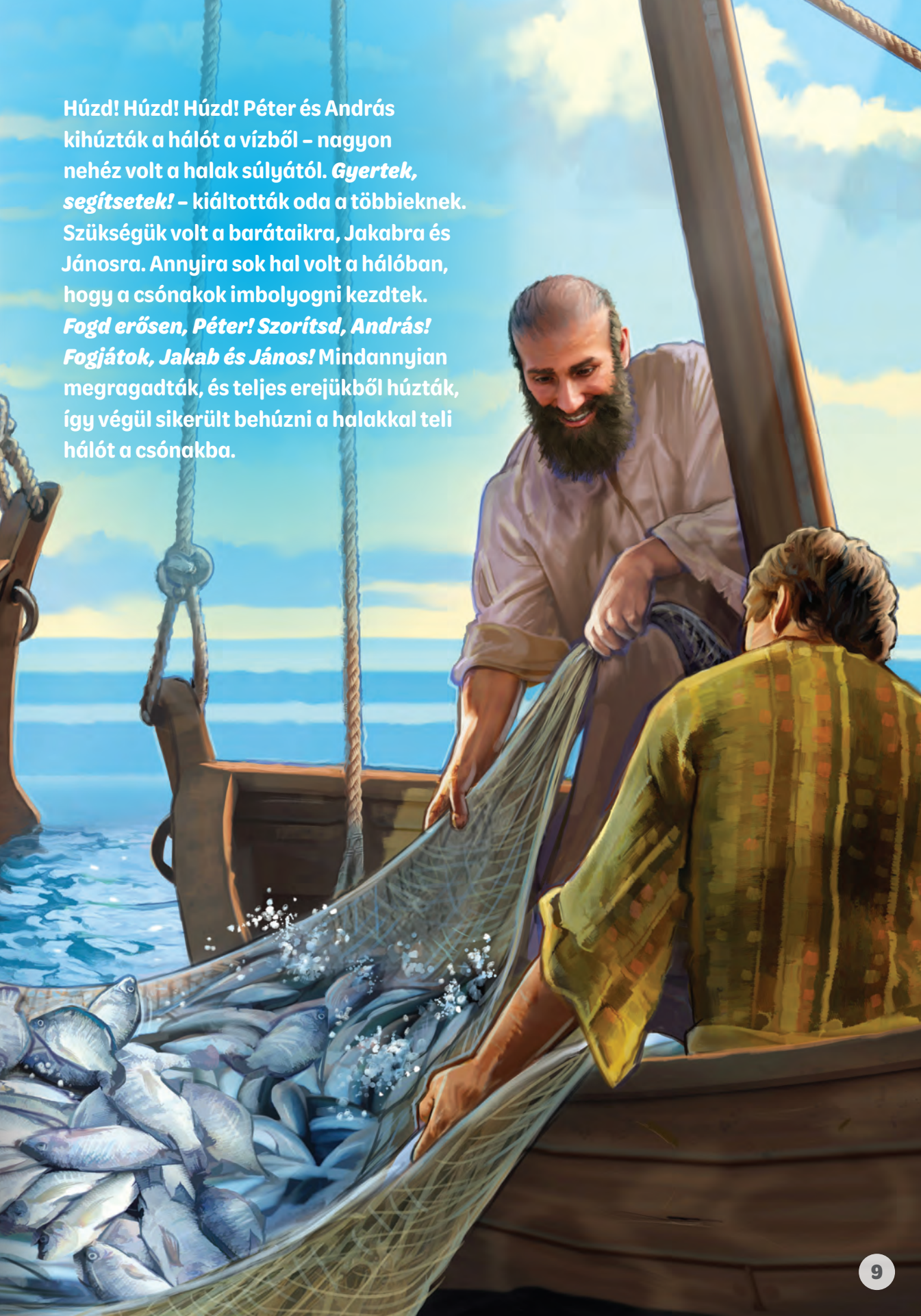
Ling... leng..., ringatózott a vízen a csónak. Jézus Istenről, mennyei Atyjáról beszélt, aki nagyon szerette az embereket. Jézus arra vágyott, hogy az emberek megismerjék Istent, és elmondják másoknak is, amit megtudtak Róla.

Péter és András figyelmesen hallgatták. Amikor Jézus befejezte a mondanivalóját, rámosolygott az emberekre. Rámosolygott Péterre (*széles mosoly*), majd megkérte, hogy evezzen beljebb, és vesse ki a halászhálóját. Péter tudta, hogy csak éjszaka van esély a halfogásra. Hogyan is foghatnának halakat most, reggel? Ennek ellenére nem rázta meg a fejét. Bólintott Jézus kérésére (*bólintunk*). Azt tette, amit Jézus kért tőle. Kihajolt a csónak oldalánál, és a mélybe dobta a hálót. **Loccs!** A háló kiterült a víz felszínén, majd alámerült.

Húzd! Húzd! Húzd! Péter és András kihúzták a hálót a vízből – nagyon nehéz volt a halak súlyától. **Gyertek, segítsetek!** – kiáltották oda a többieknek. Szükségük volt a barátaikra, Jakabra és Jánosra. Annyira sok hal volt a hálóban, hogy a csónakok imbolyogni kezdtek. **Fogd erősen, Péter! Szorítsd, András! Fogjátok, Jakab és János!** Mindannyian megragadták, és teljes erejükből húzták, így végül sikerült behúzni a halakkal teli hálót a csónakba.

A csónak színültig megtelt csillámló halakkal. Péter, András, Jakab és János elámultak. Mennyi ficánkoló hal volt körülöttük! Péter kiugrott a csónakból, és leborult Jézus lábaihoz. Tudta, hogy Ő volt az, aki csodát tett. Egyedül Isten Fia tudta betereelni azt a rengeteg halat a hálóba. Jézus ránézett a barátaira: „Kövessetek engem” – mondta (lásd: Máté 4:19). Azt akarta, hogy az Ő különleges segítői legyenek. Azt akarta, hogy megtanulják az Ő példáját követni. A négy halász otthagyták a csónakját, és követte Jézust.

Jézus szeret téged. Azt szeretné, ha te is az Ő példáját követnéd. Ezt mondja: Kövess engem _____ (mondjuk ki a gyerek nevét).

(Mondjuk együtt) **Igen, Jézus, követni akarlak Téged!**

Napi játék

Alkossunk!

Festék vagy tinta felhasználásával készítsünk nyomatot a gyermek lábáról egy fehér papírra, majd írjuk fölé: *Szeretném követni Jézust!* Mondjuk el neki, hogy úgy tudjuk követni Jézust, ha azt tesszük, amit Ő is szeretett tenni: kedves és gondoskodó volt a körülötte lévőkkel, segítséget nyújtott, szavakban és tettekben is kifejezte a szeretetét és engedelmeskedett. Írjuk vagy rajzoljuk le, hogy mit jelent a mi életünkben Jézus követése!

Játsszunk!

Készítsünk egy egyszerű horgászbót egy mágnes, egy zsinór és egy bot segítségével! Papírból kivágott halacskákra tegyünk fém gemkapcsokat, majd próbáljuk meg sorban „kihalászni” őket!

Fedezzük fel!

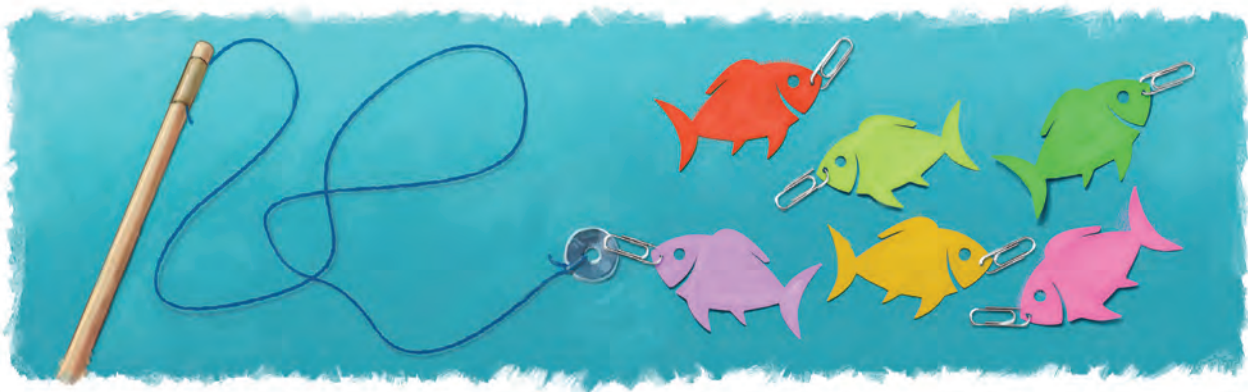
Ha valahol a közelünkben található hó, homok vagy föld, sétáljunk el oda a gyermekkel! Menjünk mi elől, és hagyjunk magunk után látható lábnyomokat, majd bátorítsuk a gyermeket, hogy lépjen a mi lábnyomunkba, és így próbáljon követni bennünket! Mondjuk el neki, hogy Jézus szeretné, ha az Ő lábnyomában járnánk!

Kapcsolódjunk!

Állítsunk fel egy akadálypályát! Engedjük meg a gyermeknek, hogy megfigyelje, ahogyan mi végigmegyünk rajta, majd mondjuk ezt: „Gyere utánam”! Ezután menjünk végig együtt az akadálypályán! Mondjuk el, hogyan segít Jézus minden vidám, illetve nehéz helyzetben, amivel szembenézünk!

Imádkozzunk!

A családi áhítat alkalmával köszönjük meg Istennek, hogy Ő a mi családjunk vezetője! Mondjuk ezt: „Jézusunk, szeretnénk követni Téged!” Írjuk fel ezt a mondatot egy poszterre, majd díszítsük ki együtt a gyermekkel! Készíthetünk rajzokat, dekorálhatjuk virágokkal, ragaszthatunk lábnyomokat az alá. Tegyük ki az alkotásunkat egy látható helyre az otthonunkban!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Jézus az Ő követésére hív bennünket, ahogyan a tanítványokat is elhívta. Szeretnél – Péterhez hasonlóan – első lenni? Lehetséges, hogy nehezebben tudsz összpontosítani Isten hívására a gyermeksírás, a dackorszak, a munkahelyi feszültségek vagy a házimunka forgatagában. Az is előfordulhat, hogy a tévé, a határidőnaplód vagy a közösségi oldalak próbálják meg elhallgattatni az Ő hangját. Jézus azonban mellettünk áll. Ő tudja a nevünk (Ézsaiás 42:1), még a hajszálaink számát is ismeri (Lukács 12:7). Ő formált minket anyánk méhében (Jeremiás 1:5), és ismeri a gondolatainkat, mielőtt még azok eszünkbe jutottak volna (Zsoltár 139:4). Csodálatos terve van az életünkkel (Jeremiás 29:11). Ő tudja, mit tettünk és mit fogunk tenni, irántunk érzett szeretete mégis magasabb az égnél, és szélesebb az óceánnál (Róma 8:39).

Lehetséges, hogy nem mindig könnyű – ugyanakkor mekkora áldás igent mondani a hívására! Képzeld el, mi lett volna, ha valamelyik tanítvány így válaszol: „most nem alkalmas az időpont”, vagy „nem, most a karrieremre kell összpontosítanom”. Ó, mennyi mindent elveszítettek volna! Amikor Jézus elhívta Mátét, ő nem habozott. „Nem habozott, nem kérdezősködött, nem gondolt jövedelmező foglalkozására, amelyet szegénységgel, nehézségekkel vált föl. Elég volt, hogy Jézussal lehet, hallgathatja szavát, együtt munkálkodhat Vele” (*Jézus élete*, 273. old.).

Micsoda kiváltság, hogy lehetőségünk van együtt dolgozni Jézussal! Bátorítson bennünket az első tanítványok hite, hogy igent mondjunk Istennek, és életünk minden területén elfogadjuk Őt!

KULCSGONDOLAT:

Jézus megadja nekünk, amire szükségünk van.

2. hét

A pénzérme és a hal

A tanulmány alapja: Máté 17:24-27, Jézus élete, 432-435. o.

L*ics-locs*, fodrozódott a Galileai-tenger vize. Minden nyugodt és csendes volt. *Lics-locs*, jött a következő hullám. Mitől loccsant a víz? Ott egy hal! Egy halacska ugrott ki a vízből. Milyen mókás! Ez a hal lesz ma Jézus különleges segítője.

Péter mosolygott (*mosolyogjunk*), miközben otthonától a tengerpart felé ballagott. Örült, hogy Jézus meglátogatja őket. Alig várta, hogy mindenkinek bemutatthassa új barátját, Jézust. Hirtelen meglátott néhány vámszedőt. Talán ők is szeretnének találkozni Jézussal. A férfiak azonban rosszallóan néztek Péterre (*ráncold össze a homlokod*). **Csing-cseng**, csörgött a pénz a tarsolyukban. A vámszedők megkérdezték Pétertől, hogy fizetett-e Jézus a templomnak. Péter bólintott (*bólint-sunk*). Igen, Jézus helyesen járt el.

Péter szomorúan sétált hazafelé (vágjunk szomorú arcot). Neki nem volt pénze a templomi adóra. Jézus minden idejét mások szeretetére és a róluk való gondoskodásra fordította. Nem volt tömött a tarsolya. A perselye sem volt tele csillogó aranypénzzel. Nem volt számarra, nem volt háza. Hogyan fizessék ki így a templomi adót?

Jézus Péterre mosolygott. Pontosan tudta, hol keresse a pénzt. Nem egy tarsolyban, nem is egy perselyben. Péter tágra nyílt szemekkel hallgatta Jézus utasításait, de engedelmeskedett Neki. Elment halászni!

Bedobta a hálót a vízbe. **Ploccs!** A háló elmerült, le, le, egészen a mélybe. Péter csendben várakozott. Ó, hirtelen megmozdult valami! Fogott egy halat! Kihúzta a halat a vízből, és kinyitotta a száját. És ott volt – egy fényes pénzérmé! Péter pontosan ott találta meg a pénzt, ahol Jézus mondta – a hal szájában!

Jézus egyszerően csodálatos! A fényes pénzérmét egy hal szájába helyezte. Pontosan tudta, hol találhat Péter pénzt a templomi adóra. Jézus barátai előtt ezáltal nyilvánvalóvá vált, hogy még a halak is engedelmeskednek Neki. Ő gondoskodott Péter szükségleteiről.

Ő rólunk is gondot visel. Megad nekünk mindent, amire szükségünk van.

(Mondjuk együtt) Köszönöm, Jézus, hogy megadod nekem, amire szükségem van.

Napi játék

Alkossunk!

Színes papírból, vagy krepp-papír darabkákból készítsünk egy hal formájú kollázt! Ragasszunk rá pikkelyeket! Vágjunk ki kartonpapírból egy pénzérmét, és helyezzük a hal szájába! Tegyük az elkészült alkotást olyan helyre, ahol a gyermekünk egész héten láthatja!

Játsszunk!

Vegyük elő a múlt heti mágneses horgászbottot (gemkapcsokkal felszerelt papírhalak, mágnes egy zsinór végén), és játsszunk halászós játékot! Az egyik hal feje mögé rejtünk el egy apró pénzérmét, majd keverjük össze alaposan a halakat! Horgásszuk ki őket sorban, igyekezve megtalálni a „pénzes” halacskát!

Tanuljunk!

Nézegetssünk a tengerek és óceánok élővilágáról szóló könyveket! Beszélgetssünk arról, hogy mennyi az esélye annak, hogy egy pénzt találunk egy hal szájában! Jézus valóban egy elképesztő csodát tett, és biztosan rólunk is gondot visel.

Fedezzük fel!

Rajzoljunk le olyan egyszerű dolgokat, amelyeket Jézus biztosított számunkra (például: étel, víz, otthon, család, barátok, stb.)!

Készítsünk 2 példányt mindegyikből, majd játsszunk memóriajátékot! A játék végén köszönjük meg Istennek a képen található dolgokat, és adjunk hálát Neki, amiért gondoskodik a családukról!

Imádkozzunk!

Beszélgetssünk az egyik lerajzolt dologról! Kérjük meg a gyermekünket, hogy válaszson ki egyet, majd köszönje azt meg Istennek! A család minden tagja válasszon egy képet, és egyenként köszönjük meg Istennek, hogy megadja nekünk mindazt, amire szükségünk van!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Aggodalom. Ó, mennyire felemészt, kimerít és kifoszt bennünket! Sivárnak, kilátástalannak, viharosnak mutatja be a jelent. Életünk mennyi értékes percét töltjük aggodással! Anyagiak, iskola, munka, otthon, hitelek, a jövő, a klíma, és természetesen, hogy vajon elég jó szülők vagyunk-e, és megadjuk-e a gyermekeinknek mindazt, amire szükségük van.

Aggodalmaink azonban abból fakadnak, hogy önmagunkra támaszkodunk. Amikor megpróbálunk mindent kézben tartani, rádöbbenünk a hiányosságainkra. Ekkor ránk tör a szorongás, az aggodalmak hirtelen megsokszorozódnak, és burjánzani kezdenek. „Az aggodalom vak, nem lát a jövőbe. Jézus azonban kezdettől fogva látja a véget, és előre elkészítette számunkra az enyhülést. Olyan sok a tennivaló, de ki a munkavezető? Jézus Krisztus, a mi Urunk felajánlotta, hogy megkönnyíti terheinket, magára véve azokat. Lakjunk Benne, és Ő mibennünk. Az Ő segítségével bármit megtehetünk, mert Ő az, Aki minket megerősít” (Ellen G. White: *Christian Leadership*, 77. o.).

Jézus átveszi az aggodalmainkat, és csodálatos módon elégíti ki a szükségleteinket (akár egy pénzermével is egy halacska szájában). Ő azt szeretné, ha szabadon élnénk, és szeretné magára venni a terheinket. Ezen a héten adjuk át Neki imádságos szívvel az aggodalmainkat, és figyeljük, milyen csodálatosan gondoskodik mindenről!

„Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet? Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termét egy arasszal?” (Máté 6:25-27, Károli Gáspár bibliafordítás)

KULCSGONDOLAT:
Jézus csodákra képes!

3. hét

„Látok!”

A tanulmány alapja: Márk 10:46-52

Bartimeus a poros utca szélén üldögélt. Az ég tisztán, kéken ragyogott, a zöld fák a leveleiket lengették az enyhe szellőben. Bartimeus azonban nem láthatta sem az eget, sem a fákat, sem a járkáló embereket. Semmit nem látott. Vak volt. *(Csukjuk be a szemünket! Mit látunk?)*

Bartimeusnak nem volt munkahelye. A járőkelőktől kéregetett, akik a mellette lévő kis tálkába dobták a neki szánt aprópénzt. **Csirr-csörr.** A legtöbbször azonban egyszerűen továbbmentek. **Csít-csat, sirr-surr,** hallotta a mellette elhaladó szandálos lábak csoszogását. Az emberek túlságosan elfoglaltak voltak ahhoz, hogy észrevegyék őt. Nem volt idejük foglalkozni vele.

Bartimeus hallotta, hogy Jézus azon az úton fog elmenni. Jézus! Hallott már erről az emberről. Hallotta, hogy csodákat tesz! Bartimeus izgatott lett (*tap-soljunk*). Nagyon figyelmesen hallgatózott (*tegyük a kezünket a fülünk mögé*). Vajon már közeledik Jézus? **Biztos** volt benne, hogy Jézust érdekelni fogja az ő személye. Abban is **biztos** volt, hogy Ő segíteni fog. Kiáltozni kezdett: „Jézus! Kérlek, segíts rajtam!” A körülötte lévő emberek csitították, de ő még hangosabban kiáltozott, újra és újra. Nagyon szeretett volna találkozni Jézussal.

Jézus hallotta Bartimeus segélykiáltását. Megállt mellette (tegyünk „Megállj!” – mozdulatot a kezünkkel), majd szelíden megkérdezte: „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?” (Márk 10:51) Bartimeus megmondta Jézusnak, hogy látni szeretne. Jézus pedig válaszolt neki: „Eredj el, a te hited megtartott téged” (Márk 10:52).

Bartimeus hirtelen visszanyerte a látását. Az első dolog, amit látott, Jézus szelíd, mosolygó arca volt. Bartimeus annyira boldog volt, hogy Jézus után szaladt az úton. **Mindent** észrevett: a zöld dombokat, a sárga virágokat, a ragyogó kék eget, és a fákon csiripelő apró verebeket.

Bartimeus szíve csordultig telt örömmel.
Jézus csodát tett az ő életében!

Jézus ma is tesz csodákat. Szereti hallani,
amikor Őt szólítjuk, hogy a segítségét kérjük.
Ha bármikor szükségünk van valamire, imád-
kozhatunk Jézushoz. Köszönjük, Istenünk,
hogy meggyógyítottad Bartimeust.

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, hogy
mindenható Isten vagy!**

Napi játék

Alkossunk!

Rajzoljatok együtt színes ceruzákkal egy képet a vak Bartimeus meggyógyításáról!

Játsszunk!

Menjünk ki a szabadba, és csukjuk be a szemünket! Beszélgessünk a körülöttünk hallható hangokról! Mit érzünk? Mit tudunk megérinteni? Játshatjuk a „Mit látnak, mit látnak szemeim?” című játékot, amelynek lényege, hogy arra kérjük a gyermeket, találja ki, hogy mit látunk (például: Mit látnak, mit

látnak szemeim? Látok valamit, ami nagy, zöld, levelei vannak, stb.).

Tanuljunk!

Mondjuk el a gyermeknek, hogy Jézus őt érzékkel áldott meg bennünket, amelyek segítségével felfedezhetjük az Ő csodálatos, teremtet világát! Tanítsuk meg, hogyan fedezheti fel ezeket azáltal, hogy kipróbálja őket: tapintás, látás, szaglás, ízlelés, hallás!

Fedezzük fel!

Kössük be a gyermekünk szemét, majd vezessük körbe a szobában, kikerülve különböző, előre odakészített akadályokat! Kérdezzük meg, mit érzett, amikor semmit nem látott! Bíznia kellett bennünk, hogy nem vezetjük neki egyetlen akadálynak sem, és hogy vigyázunk rá, hogy el ne essen. Bartimeus bízott Istenben, és hitte, hogy Ő meggyógyítja. Mi is bízhatunk Jézus vezetésében!

Imádkozzunk!

Imádkozzunk sorban egy-egy dologért, amit látunk, hallunk, tapintunk, ízlelünk és megszagolunk!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Bartimeus tudta, hogy szüksége van a Megváltóra, és teljes szívéből vágyott Jézusra. Nem adta fel az első akadálnál. Hittel és határozottan kiáltott Jézushoz. Micsoda példa számunkra a zsúfolt hétköznapi életben! Vajon felismerjük, hogy szükségünk van Krisztusra? Ég a szívünkben a vágy, hogy valóban megismerjük Őt? Hagyunk helyet az időbeosztásunkban Számára az akadályok ellenére is?

A mai napon legyünk mi is „Bartimeusok”. Jézus vágyik arra, hogy az Ő segítségét kérjük, és mindig válaszol. Ő lát bennünket. Ismeri a legkeserűbb fájdalmunkat és bánatunkat, és kinyújtja felénk segítő karját. Látja a hitünket is, és szeretné felnyitni a szemünket egy új életre, amelyet Ő készített számunkra.

„Nemcsak fizikai látása, hanem értelme is megnyílt. Krisztusban meglátta Megváltóját, és az Igazság Napja beragyogta lelkét. Mindenki, aki a vak Bartimeushoz hasonlóan érzi, hogy szüksége van Krisztusra, és ugyanolyan őszinte és határozott, megkapja az áldást, amire vágyik” (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, 126. o.).

Nyerjük áldást ezen a héten, amint szemeink megnyílnak, és meglátjuk, hányféle csodálatos módon szeret minket Isten, és miként gondoskodik rólunk! Keressük őszintén és határozottan Krisztus megismerésének és követésének útját!

„És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.” (János 8:32)

KULCSGONDOLAT:

Segíthetek a barátaimnak, hogy közeledjenek Jézushoz.

4. hét

Négy jó barát

A tanulmány alapja: Máté 9:1-8, Márk 2:1-12, Lukács 5:17-26, Jézus élete, 267-271. o.

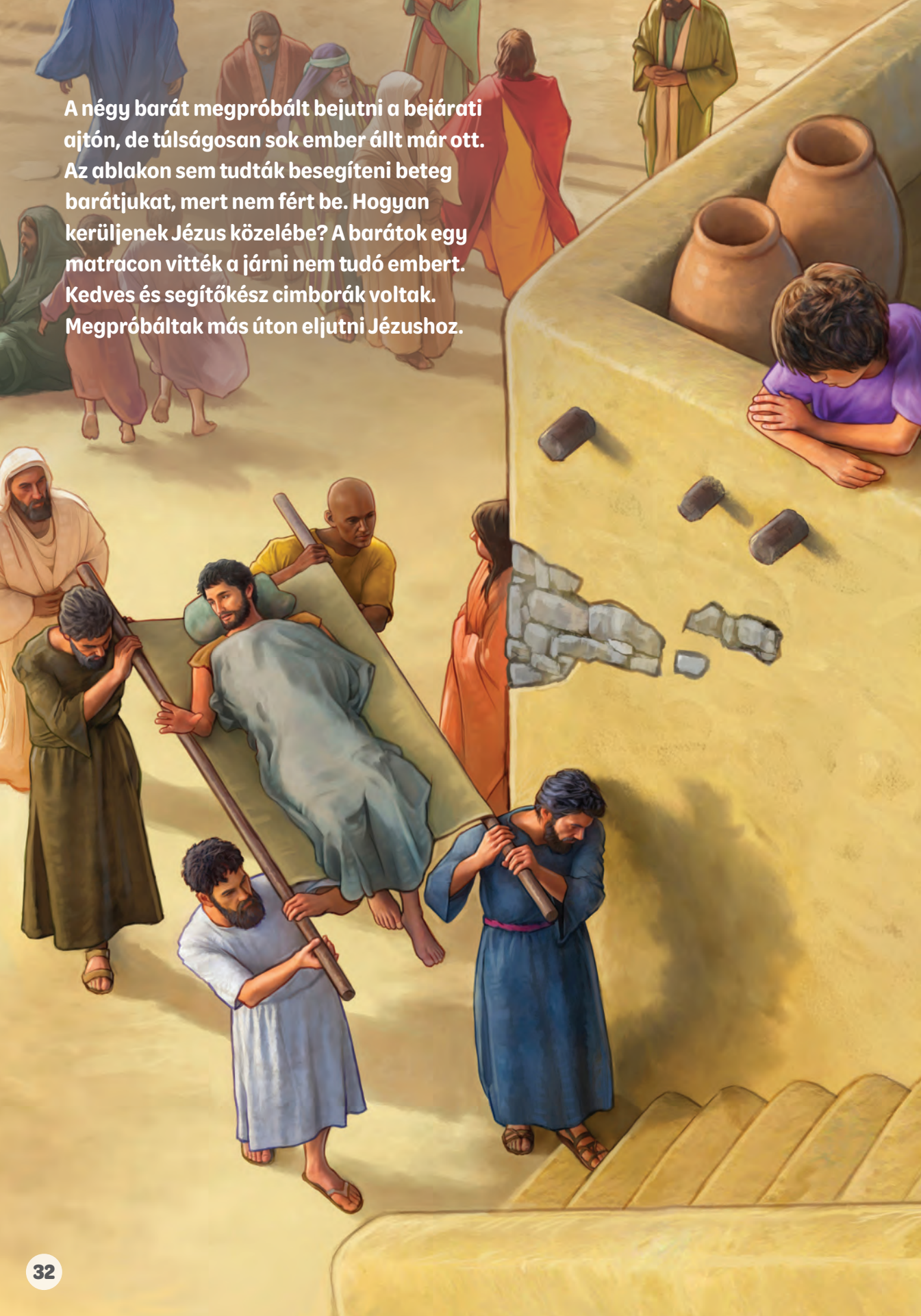

A z aprócska ház zsúfolásig megtelt – nem volt több hely. Még egy kisegér sem fért volna be. Anyukák és apukák szorultak egymáshoz *(álljunk szorosan egymás mellé)*, nagymamák és nagypapák zsúfolódtak össze *(húzzuk a gyermeket is szorosan magunk mellé)*. Fiatalok, idősek, magasak, alacsonyok, mindenki ott tolongott, csak hogy láthassa Jézust. Sokan kintről kukucskáltak be az ablakon át a kicsi házba, hogy egy pillanatra megláthassák, míg mások kint várakoztak, hogy távozásakor találkozhassanak Vele.

Egyszer csak négy férfi jelent meg, és egy hordágyon fekvő embert hoztak a kicsi házhoz. A fekvő férfi nem tudott járni. Nem tudta mozgatni a lábait, hogy sétáljon vagy szaladjon. Négy jó barátja hozta őt Jézushoz. Tudták, hogy Jézus meg tudja gyógyítani őt – csak jussanak el Hozzá! A kicsi házban azonban nagyon sokan voltak. Mégis mit tehetnének?

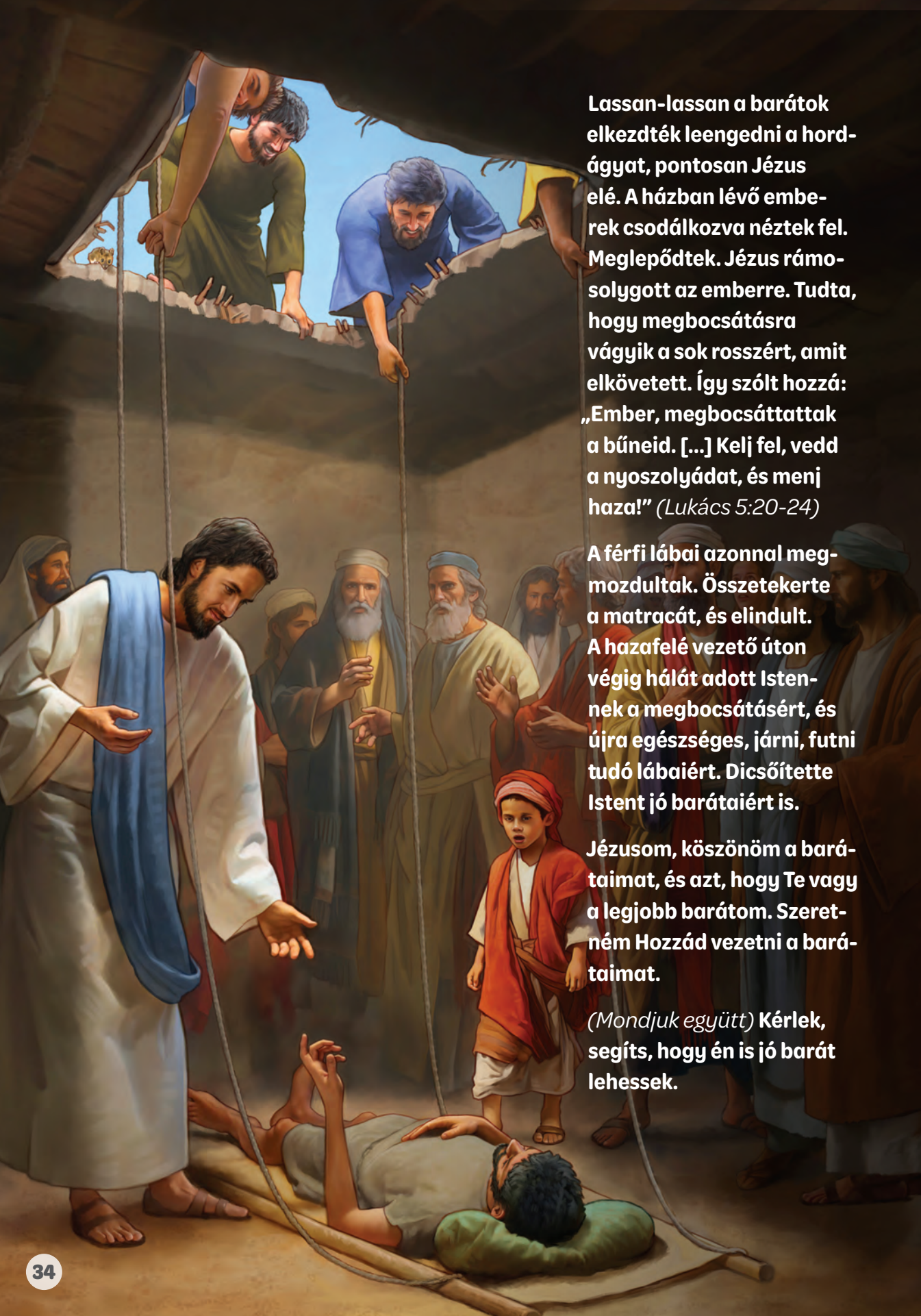
A négy barát megpróbált bejutni a bejárati
ajtón, de túlságosan sok ember állt már ott.
Az ablakon sem tudták besegíteni beteg
barátjukat, mert nem fért be. Hogyan
kerüljenek Jézus közelébe? A barátok egy
matracon vitték a járni nem tudó embert.
Kedves és segítőkész cimborák voltak.
Megpróbáltak más úton eljutni Jézushoz.

Néztek jobbra, néztek balra *(fürkésző mozdulattal emeljük a kezünket a szemünk fölé).* És... igen! Találtak egy megoldást! A háztető! Nagyon óvatosan elkezdtek felmászni a lépcsőkön: egy, kettő, három lépés. Felvitték a barátjukat egészen a ház lapos tetejére. Félrehúzták a szalmát és a földet, hogy lyukat készítsenek a háztetőn. A matracon fekvő beteg rámosolygott négy jó barátjára. Most már biztos, hogy találkozni fog Jézussal!

Lassan-lassan a barátok
elkezdtek leengedni a hord-
ágyat, pontosan Jézus
elé. A házban lévő embe-
rek csodálkozva néztek fel.
Meglepődtek. Jézus rámo-
solygott az emberre. Tudta,
hogy megbocsátásra
vágynak a sok rosszért, amit
elkövetett. Így szólt hozzá:
„Ember, megbocsáttattak
a bűneid. [...] Kelj fel, vedd
a nyoszolyád, és menj
haza!” (Lukács 5:20-24)

A férfi lábai azonnal meg-
mozdultak. Összetekerte
a matracát, és elindult.
A hazafelé vezető úton
végig hálát adott Isten-
nek a megbocsátásért, és
újra egészséges, járni, futni
tudó lábaiért. Dicsőítette
Istent jó barátaiért is.

Jézusom, köszönöm a bará-
taimat, és azt, hogy Te vagy
a legjobb barátom. Szeret-
ném Hozzád vezetni a bará-
taimat.

(Mondjuk együtt) Kérlek,
segíts, hogy én is jó barát
lehessek.

Napi játék

Fedezzük fel!

Játsszuk el a történetet egy botokból, levelekből és fakéregből készített házikó segítségével! Vegyünk elő egy vászondarabot, kössünk csomót a négy végére, rajzoljunk, majd papírból vágjunk ki egy emberalakot, végül fektessük azt a textilhordágyra! Készítsünk egy lyukat a házikó „tetejére”, majd engedjük le a „beteget”! Köszönjük meg együtt Jézusnak, hogy ilyen csodálatosan meggyógyította a beteg embert, és adjunk hálát négy jó barátjáért, akik Jézushoz vitték őt!

Alkossunk!

Hívjuk meg egy barátunkat a szombatiskolába! Készítsünk egy különleges meghívót, küldjük el neki, vagy kézbesítsük személyesen!

Dicsőítsük Istent!

Az áhítat alkalmával játsszuk el a történetet egy takaró és néhány plüssmackó segítségével! Olvassuk fel a történetet a Bibliából vagy a tanulmányból! Hordozzuk körbe a gyereket a szobában a takaróban, miközben erősen fogjuk annak sarkait!

Kapcsolódjunk!

Gondoljunk egy barátra vagy családtagra, akinek segítségre vagy bátorításra van szüksége! Szánjunk időt egy képeslap vagy ajándék elkészítésére, vagy énekeljünk egy éneket neki bátorításképp!

Imádkozzunk!

Ezen a héten imádkozzunk minden nap egy barátunkért! Ezt tegyük hangosan, a gyermekünk jelenlétében, majd kérdezzük meg, hogy szeretne-e ő is imádkozni egy barátjáért!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Milyen boldog volt a béna ember, hogy négy olyan igaz baráttal rendelkezett, akik annyira szívükön viselték az életét, az egészségét és a boldogságát, hogy személyesen vitték el Jézushoz! Nem torpan-
tak meg az első akadálnál. Nem! Kiléptek komfortzónájukból, és megoldást találtak rá, hogy a barátjuk találkozhasson a Megváltóval; majd örömmel figyelték, ahogy Jézus meggyógyította őt teljesen – testileg, lelkileg egyaránt. Élete örökre megváltozott, és ők sem voltak már ugyanolyanok, mint régen.

Te is lehetsz ilyen barát. Te kit viszel Jézushoz? Hogyan segítesz valakinek felfedezni az Ő szeretetét, megbocsátását és gyógyító erejét? Készen állsz átlépni az akadályokat, hogy eljuss a kitűzött célodhoz?

A barátok nem ítélték el a járni nem tudó társukat. Nem engedték, hogy a társadalmi illemszabályok miatt kirekesszék őt. Találtak egy módot arra, hogy egyenesen Jézus elé vigyék. „Most a Megváltó szavai zeneként hatoltak a szenvedő fülébe: »Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid« (Lk 5:20). A kétségbeesés terhe legördül a beteg lelkéről, a megbocsátás békéje nyugszik meg rajta, és árad szét arcán. Eltűnt a testi fájdalom, egész lénye átváltozott. A tehetetlen gutaütött meggyógyult, a bűnös vétkező bocsánatban részesült” (*Jézus élete*, 268. o.).

Képzeld el azt az örömet, álmélkodást és csodálkozást!

Ezen a héten próbáljunk meg tudatosan időt és energiát fektetni a baráti kapcsolataink ápolásába! Kérjük Istent, hogy segítsen időt szakítani, és teremtsen számunkra alkalmakat a jó kapcsolatok ápolására! Ez nem mindig könnyű. Szükségünk van az Ő segítségére! Tárjuk Isten elé a baráti kapcsolatainkat! Mielőtt elkezdénk beszélgetni, mondjunk egy rövid imát! A gyermekeink utánozzák a barátkozási szokásainkat, ezért adjunk jó példát nekik! Legyen Jézus a mi legjobb barátunk, és imádkozzunk, hogy segítsen baráti kapcsolatokat teremteni!

„Ez az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket” (János 15:12).

KULCSGONDOLAT:

Jézus ellát ajándékokkal, hogy gondoskodhassak másokról.

5. hét

Egy kisfiú *ebédje*

A tanulmány alapja: Máté 14:13-21, Márk 6:31-44, Lukács 9:12-17, János 6:1-14, *Jézus élete*, 364–371. o.

A reggeli napsugarak melegék és fényesek voltak. A füves domboldalt apró virágok tarkították. Pillangók repkedtek a levegőben. A fákon madarak daloltak. Jézus és a barátai egy fa árnyékában pihentek. Nagy, nagy *(tárjuk szét karjainkat)* embertömeg telepedett le köréjük. Megszámolni sem lehetett, annyian voltak. Az emberek figyelték *(mutassunk a szemünkre)* és hallgatták *(mutassunk a fülünkre)* Őt. Egy kisfiú is ott ült a tömegben. Nagyon örült, hogy ott lehetett. Jézusra mosolygott *(mosolyogjunk)*.

Jézus visszamosolygott a kisleányra. Mindenki, az egész tömegre rámosolygott (*mosolyogjunk*). Szíve megtelt az irántuk érzett szeretettel. Boldog volt, hogy mindannyian eljöttek. Jézus segített a sérült, beteg embereken. Mindenkiről gondoskodott. A vakok láttak, a betegek meggyógyultak. Jézus beszélt nekik Istenről, az Ő szerető, mennyei Atyjáról. Az emberek szerettek Jézus közelében lenni (*képzeljük el, hogy ott ülünk Vele a domboldalon*).

A nap a végéhez közeledett. A kisiúnak már korgott a gyomra az éhségtől *(körkörös mozdulattal simítsunk körbe a hasunkon)*. **Nagyon éhes volt.** **A többiek is szívesen ettek volna már, hiszen egész nap étlen ültek ott. Jézus barátai segíteni akartak rajtuk – de hogyan? Jézus tanácsára kérdezősködni kezdtek, hogy van-e valakinek valamilyen élelme. Az anyukák megrázták a fejüket: nincs** *(rázzuk meg a fejünket)*. **Az apukák széttárták a karjaikat: nincs** *(tárjuk szét a karunkat)*. **Senkinek nem volt élelme! A kisiú benézett a kosárkájába: neki volt egy kevés uzsonnája. (Tapsoljunk!)** **Ezt fogja megosztani Jézussal!**

Gyorsan odament Jézushoz, és átadta a kosarát a tanítványoknak. Ó, mennyire boldog volt, hogy megoszthatta az ételét! A tanítványok gyorsan belenéztek a kosárba. Öt szeletke kenyér és két halacska volt benne. Sok étel egy ilyen kicsi fiúnak, de nagyon, nagyon kevés egy ekkora tömegnek. Hogyan oszthat meg Jézus ilyen kevés ételt ilyen sok emberrel? Ő imádkozott, és megköszönte Istennek a táplálékot.

Jézus egyenként kezébe vette a kenyérszeleteket. Egy, kettő, három, négy, öt – majd tört belőlük. Mind több és több kenyér lett, mindenkinek elegendő. Ezután a két halacskát is kivette a kosárból. Egy, kettő – vajon a hal is elegendő lesz? Igen! Mindenkinek jutott. Az emberek jóllaktak. A kisfiú elcsodálkozott. Jézus az ő ételét többszörözte meg, hogy mindenkit megkínáljon.

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, Jézus, a Tőled kapott ajándékokat, amelyekkel segíteni tudok másoknak.**

Napi játék

Ismételjük el a történetet!

Szervezzünk egy pikniket! Vágjunk fel halformára különböző ételeket! A „halak” mellé tegyünk kenyérdarabokat is, majd rendezzünk mindent egy kosárba, és terítsük le egy tiszta konyharuhával! Ez lesz a csodálatos „meglepetés uzsonna”. Kérjük meg a gyermeket, hogy segítsen előkészíteni a piknikkosarat! Számoljunk meg együtt öt darab kenyeret és két „halat”, majd tegyük a kosárba, és terítsük le konyharuhával! Helyezkedjünk el egy pikniktakarón, majd meséljük el a történetet! Adjunk hálát Istennek az ételért, vegyük elő az előkészített öt kenyeret, majd nyúljunk a kosárba, és „fedezzük fel”, hogy még maradt kenyér és „hal”! Kiáltunk fel: „Mindenkinek elegendő”! Magyarazzuk el a gyermeknek, hogy miért csoda az, amit Jézus tett, és miért Ő az egyedüli, aki képes erre!

Játsszunk!

Alakítsunk ki egy „gondozóközpontot” baba- és plüssfigura-páciensekkel! Szerelkezzünk fel sebtapaszokkal, hideg borogatással, játékéttel és könyvekkel! Beszélgessünk arról, hogyan tudnak a gyermekek is a maguk módján segíteni másokon például kedves, szelíd szavakkal!

Adományozzunk!

Jegyezzük fel, mivel segíthetünk másokon! Hagyjuk, hogy a gyermekünk minél több ötlettel álljon elő! Minden nap válasszunk ki a listáról egy ötletet, majd közösen valósítsuk meg!

sítsuk meg! Pakoljunk zsákokba vagy szatyrokba tartós élelmiszereket, zoknikat, meleg ruhát, fogkefét, fogkrémet, szappant és más, személyes higiéniai eszközöket! Minden zsákra készítsünk egy-egy általunk díszített üdvözlőkártyát, amelyre írjuk rá 1Péter 5:7 versét: „Minden gondotokat őrá vessétek, mert neki gondja van rátok.” Beszélgessünk a gyermekkel arról, hogyan tudja Jézus felhasználni a képességeinket a szükségben lévők megsegítésére! Ő mindenkiről gondoskodik. Adományozzuk a csomagokat egy hajléktalan szállónak vagy más, hasonló szervezetnek!

Osztozkodjunk!

Süssünk a gyermekünkkel kis cipócskákat! Készítsünk annyit, hogy meg tudjuk osztani a szomszédokkal, illetve egy beteg vagy sérült ismerősünkkel! Magyarazzuk el a gyermekünknek, hogy az ő kedvessége és jósága hogyan tükrözi másoknak Jézus irántuk érzett szeretetét!

Kapcsolódjunk!

Üljünk le a szabadban, és képzeljük el, hogy mi is a Jézust hallgató tömegben vagyunk aznap, a domboldalon, és látjuk a sok csodálkozó arcot, amikor a szerény uzsonnából mind több és több étel lesz!

Imádkozzunk!

Mondjunk hálát és köszönetet Istennek az e heti táplálékunkért, és elmélkedjünk mindarról a sok jóról, amellyel Jézus megajándékozott bennünket! Kérjük meg a gyermeket, hogy sorolja fel a kedvenc ételeit, és adjon hálát értük Istennek! Tanítsunk meg a gyermekünknek egy éneket a háláról, és énekeljük el közösen az étkezések előtt!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Előfordult már valaha, hogy túlterheltnek érezted magad? Esetleg akkor, amikor megtudtad, hogy szülő leszel? Vagy a baba születése utáni hetekben? Aznap a domboldalon a tanítványok is túlterheltnek érezték magukat. Az éhes tömeg láttán Jézus arra kérte őket, hogy oldják meg a helyzetet. „Adjatok nekik ti enni!” (Lukács 9:13) Elképzelni sem tudták, honnan szerezhetnének ilyen sok ételmezt – vagy ha kapnak is, miből fizethetnék ki. Jézus azonban újra és újra bebizonyította, hogy az Ő hatalma elegendő az ilyen esetek, a lehetetlen helyzetek megoldásához, és a kétely sötét fellegeinek eloszlatásához.

„Hányszor elbátortalanodik szívünk, hitünk cserbenhagy, s mi látjuk, mily nagy a szükség, és mily csekélyek eszközeink. Akárcsak András, amikor az öt árpakenyérre és a két kis halra tekintett, mi is felkiáltunk: »Mi az ennyinek?« (János 6:9) Gyakran habozunk, nem vagyunk hajlandók mindent odaadni, amink van, mert félünk áldozni és feláldoztatni másokért. Jézus azonban megparancsolta nekünk: »Adjatok nekik ti enni« (Lukács 9:13). Parancsa ígéret: mögötte ugyanaz az erő áll, mint amely megvendégelte a sokaságot a tengerparton” (Jézus élete, 369. o.).

Jézus azt szeretné, ha észrevennénk a körülöttünk élők szükségleteit. Amikor túlterheltnek érezzük magunkat, és nem tudjuk, hogyan oldjunk meg bizonyos helyzeteket, Ő felajánlja nekünk erejét és támogatását. Jézus különleges ajándékokkal és képességekkel látott el, amelyek bármilyen szerénynek is tűnnek számunkra, másoknak nagy segítséget jelenthetnek. Használjuk fel a talentumainkat, hogy minél több embert vezessünk Jézushoz! Egy kedves cselekedet, egy bátorító szó, a minőségi idő – ezeket mind könnyűszerrel felkínálhatjuk, Isten pedig megsofasítja, és kiárasztja bőséges áldását. Milyen bátorító az a tudat, hogy a rendelkezésünkre áll ugyanaz az erő, ami akkor megvendégelte a tömeget! Valóban „mindenre van erőm abban, aki engem megerősít” (Filippi 4:13).

KULCSGONDOLAT:
Jézus segít köszönetet mondani.

6. hét

Egy hála ember

A tanulmány alapja: Lukács 17:11-19, *Jézus élete*, 348. o.

Shss-shss, surrogtak Jézus és a tanítványok szandálos lábai a fűben. Séta közben mosolyogtak, és Jézus csodálatos szavairól és cselekedeteiről beszélgettek.

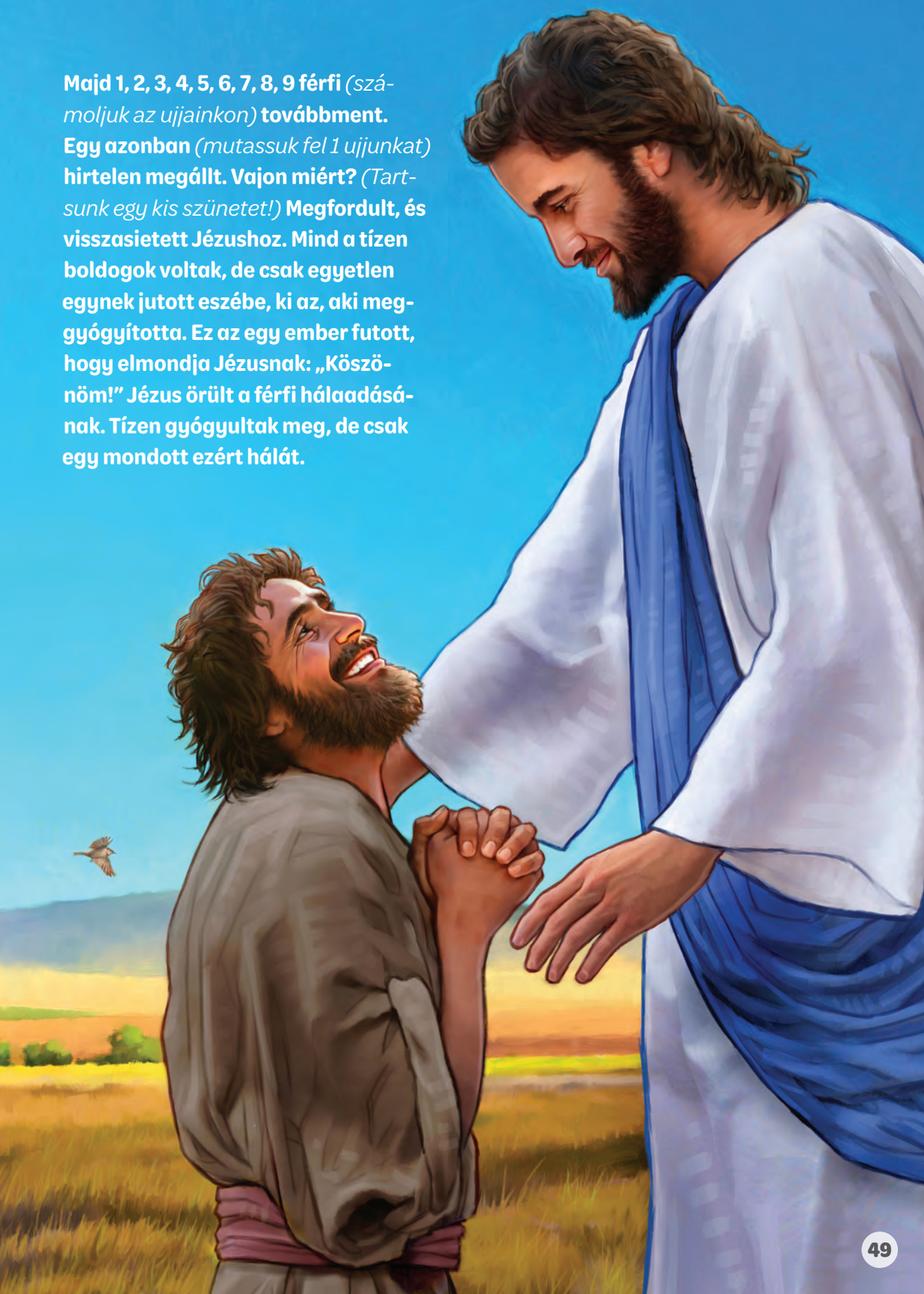
Egy nap (a gyerekek számoljanak el tízig, mutatva az ujjaikkal) **1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 férfi érkezett a Mesterhez.** „Jézus! Kérünk, segíts rajtunk!” – kiáltották. (Lukács 17:13) Mind a tízen nagyon betegek voltak. A bőrüket fehér foltok borították, sebeik fájdalmát kötésekkel próbálták enyhíteni. Borzalmas betegségüket leprának hívták. Ezek az emberek nem élhettek a családjuk körében, különben ők is megbetegedtek volna. Senki sem akart a közelükben tartózkodni.

Jézus szerette ezt a 10 embert. Örült, amikor a segítségét kérték. Közelebb ment hozzájuk, mert nem félt a betegségüktől, majd azt kérte tőlük, hogy menjenek, és mutassák meg magukat a papoknak a templomban. Igen, megtehetik! A 10 ember azonnal sarkon fordult, és a templom felé sietett. Ahogy sétáltak, a testüket borító foltok és sebek kezdtek eltűnni. Jézus meggyógyította őket. A tíz boldog férfi tapsolt és ugrált örömében.

Majd 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 férfi (számoljuk az ujjainkon) továbbment. Egy azonban (mutassuk fel 1 ujjunkat) hirtelen megállt. Vajon miért? (Tartsunk egy kis szünetet!) Megfordult, és visszasietett Jézushoz. Mind a tízen boldogok voltak, de csak egyetlen egynek jutott eszébe, ki az, aki meggyógyította. Ez az egy ember futott, hogy elmondja Jézusnak: „Köszönöm!” Jézus örült a férfi hálaadásának. Tízen gyógyultak meg, de csak egy mondott ezért hálát.

Jézus szeret téged, és örül, amikor jó dolgokat tehet érted. Szereti, amikor azt mondd: „köszönöm”. Boldoggá teszi, amikor hálát mondasz Neki a nap melegéért, vagy az ugráló békákért. Amikor megköszönsz valamit egy kedves személynek, ő is mosolyogva fogadja ezt. És amikor azt mondd valakinek, „köszönöm”, az örömed még nagyobbra nő! *(Mosolyogjunk, és tárjuk szét karjainkat.)* A naponkénti hálaadás boldoggá tesz bennünket.

(Mondjuk együtt) **Drága Jézus, segíts, hogy hálás legyek!
Köszönöm a sok jót, amit értünk teszel.**

Napi játék

Keltsük életre a történetet!

Lisztos kézzel „rajzoljunk” foltokat a gyermekünk karjaira, lábaira, majd helyenként fászlizzuk be fehér vászondarabokkal, és meséljük el újra a történetet! Amikor elérkezünk a gyógyulás pillanatához, tekerjük le a fáslikat, és finoman dörzsöljük le a lisztos foltokat! Tapsoljunk a gyermekkel együtt örömmünkben! Adjunk hálát Jézusnak, amiért meggyógyította a tíz leprást!

Alkossunk!

Készítsünk együtt „Köszönöm” tányéralátéteket! Rajzoljuk le azokat a dolgokat, amelyekért hálásak vagyunk! Ha lehetséges, lamináljuk, és ezen a héten használjuk ezt az étkezések alkalmával! Amikor hálát mondunk, köszönjük meg Istennek azokat a dolgokat, amelyeket lerajzoltunk!

Egy másik lehetőség, hogy készítsünk minden nap egy új rajzot valamiről, amiért hálásak vagyunk, és tegyük ki egy jól látható helyre!

Kutassunk!

Tegyünk egy „hálásétát” egy közeli parkban vagy erdőben! Mondjunk felváltva hálaimát: „Köszönöm, Istenem, a _____”!

Tanuljunk!

Találjunk ki egy jelrendszert (például: kacsintunk, érintsük meg a fülünk, ami emlékeztetőül szolgál a gyermekünknek, amikor megköszönhet valamit! Legyen ez egy közös játék számunkra, és gyakoroljuk a nap folyamán! Keressük azokat az alkalmakat, amikor a gyermekket rávezethetjük, hogy a megfelelő időben mondja a „kérem”, és „köszönöm” szavakat!

Kapcsolódjunk!

Készítsünk köszönetkártyákat a gyülekezet szolgálattevőinek vagy a közösségért tevékenykedő személyeknek (például a szombatiskolai tanítóknak, a lelkészeknek, a tűzoltóknak, az ápolóknak, az orvosoknak stb.)! Osszuk szét ezeket a hét folyamán!

Imádkozzunk!

Alakítsunk ki egy esti, lefekvés előtti hálaimárutint! Kérdezzük meg a gyermeket, hogy a nap folyamán mi mosolygattatta meg! Tanítsuk meg a következő imát a gyermekünknek: „Köszönöm, drága Jézus, hogy tudtam mosolyogni. Köszönöm neked a _____.”
(A gyermekkel együtt soroljunk fel három dolgot, amiért aznap hálásak vagyunk!)
Ámen.

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

A hálaadás jót tesz nekünk. Jóllétünk és boldogságunk is összefüggésben áll vele. A történetben 10 beteg gyógyult meg a fizikai szenvedésből. Jézus a következőképpen válaszolt annak az egynek, aki visszatért köszönetet mondani: „A te hited megtartott téged” (Lukács 17:19). Milyen csodálatos válasz! Jézus szeretné, ha hálát mondanánk, hogy mi is egészen **meggyógyuljunk**.

Azzal, hogy a leprás köszönetet mondott Jézusnak, elismerte az Ő nagyságát és hatalmát. Amikor hálát mondunk Neki mindenért, amit értünk tett, mi is elismerjük Őt az életünk Urának. Istennek nincs szüksége a mi köszönetünkre, de amikor felismerjük a Tőle kapott áldásokat, tudatosítjuk magunkban az Ő folyamatos gondviselését és a Tőle való függőségünket.

Miközben a hálaadásról elmélkedünk, gondoljuk át, hogyan tudnánk kialakítani egy hálaadási szokásrendszert a saját otthonunkban! Íme néhány ötlet:

- A napi áhítat alkalmával kezdjünk el írni egy hálaadási listát, és minden nap adjunk hozzá újabb elemeket! Szakítsunk időt arra, hogy átgondoljuk, hogyan dolgozott **ma** az életünkben Isten! Köszönjük meg Neki az áldásokat!
- Ne hiányozzon a hálaadás az imáinkból és a beszélgetéseinkből!
- Tegyük a hálát az étkezések során is a beszélgetéseink témájává!
- Készítsünk egy családi „hálanaplót”! Az áhítat idején kérjünk meg minden családtagot, hogy soroljon fel néhány dolgot, amiért köszönetet szeretne mondani Istennek, majd jegyezzük fel ezeket! Olvassuk újra gyakran ezt a jegyzéket, és elmélkedjünk Isten csodálatos vezetéséről és gondviseléséről!

Jézus virágzó, bőséges, **teljes** életet kíván nekünk. Amikor hálát mondunk Neki, megnyitjuk a szemeinket azon áldások előtt, amelyeket már kiárasztott az életünkben. „Mindenkor örüljetek! Szüntelen imádkozzatok! Mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Krisztus Jézusban számotokra” (1Thesszalonika 6:16-18).

KULCSGONDOLAT:
Jézus gondoskodik rólam.

7. hét

Az esküvői csoda

A tanulmány alapja: János 2:1-11, *Jézus élete*, 144-153. o.

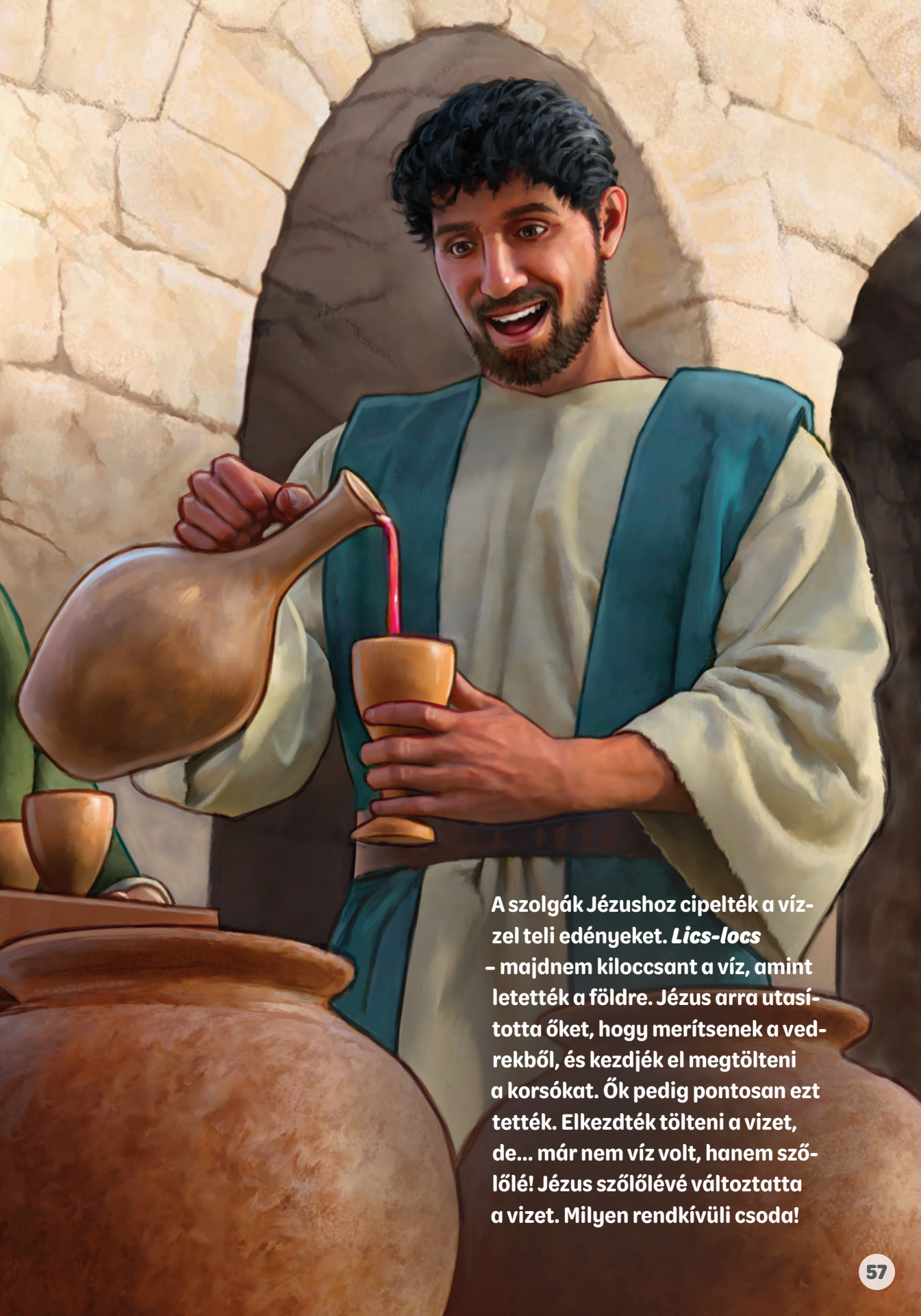
Micsoda boldog nap! Jézust és a barátait meghívták egy ünnepségre – egy esküvőre. Mindenki mosolygott és integetett, amikor megérkeztek. *(Integessünk!)* Üdvözlünk, Jézus! Jó, hogy jöttél. Az asztalok roskadoztak a finomabbnál finomabb falatoktól. Füge, friss sajt és olajbogyó illata csalogatta a vendégeket. **Hmm, nyami!** A poharak csordultig voltak töltve vörös, édes szőlőlével. **Mmm,** de finom! A virágok illata betöltötte a levegőt. Lágy zene hallatszott, és az érkező, boldog vendégek megtöltötték az udvart. Jézus édesanyja is jelen volt. Szia, Mária! *(Integessünk!)* Ő azonban sajnos nem mosolygott. Volt egy gondja.

Ahogy meglátta Jézust, azonnal Hozzá sietett. Lábujj-heggyre állt, és Jézus fülébe súgta (*suttogjunk*): Elfogyott a szőlőlé! Ó, ne! Az esküvőn nagyon sok vidám vendég volt, és sokféle ízletes étellel kínálták őket. A szőlőlé azonban elfogyott, és túlságosan késő volt ahhoz, hogy még többet vásároljanak. Milyen hatalmas probléma!

Mária tudta, hogy Jézus az, aki segíteni tud, ezért odahívta a szolgákat. „Amit mond nektek, tegyétek meg” – utasította őket (János 2:5). Jézus rámutatott hat nagy kövederre (*mutassuk meg a képen*), és arra kérte a szolgákat, hogy töltsék meg azokat vízzel. **Vízzel? Hát nem szőlőlére volt szükségük?** A szolgák összezavarodtak, de igyekeztek engedelmeskedni. **Glugy, glugy, glugy**, csorgott a vedrekbe a víz. Színültig töltöttek (*számoljuk az ujjainkon*) 1, 2, 3, 4, 5, 6 vedret.

A szolgák Jézushoz cipelték a vízzel teli edényeket. **Lics-locs** – majdnem kiloccsant a víz, amint letették a földre. Jézus arra utasította őket, hogy merítsenek a vedrekből, és kezdjék el megtölteni a korsókat. Ők pedig pontosan ezt tették. Elkezdtek tölteni a vizet, de... már nem víz volt, hanem szőlőlé! Jézus szőlőlévé változtatta a vizet. Milyen rendkívüli csoda!

A szolgák megkínálták a vendégeket a teli korsókkal, ők pedig mosolyogva nézték a szőlőlé csodálatos, sötétvörös színét, és érezték friss illatát. **Mmm, nyami!** Nagyonkat kortyoltak. **Mmm, nyami!** Ízletes, édes volt. A legjobb szőlőlé, amit valaha kóstoltak. Az emberek örültek. Jézus gondoskodott a szükségleteikről. Segített nekik, amikor szükségük volt rá.

Jézus rólunk is gondoskodik, a mi érzelmeinkkel is törődik. Akármit elmondhatunk Neki.

(Mondjuk együtt) **Köszönöm, Jézus, hogy gondot viselsz rólam.**

Napi játék

Kutassunk!

Vásároljunk a boltban vörös szőlőlevet! Töltsünk egy pohárba vizet, egy másikba pedig szőlőlevet, majd kérjük meg a gyermeket, hogy írja körül szavakkal, hogyan néz ki és milyen íze van mindkettőnek! Mi át tudjuk változtatni a vizet szőlőlévé? Nem! Jézus egy hatalmas csodát tett! (Mondjuk el, hogy a csoda olyasmi, amit egyedül Isten tehet meg.) Adjunk hálát Istennek a szeretetéért és a gondoskodásáért!

Tanuljunk!

Állítsunk fel az udvaron egy vízi játszóasztalt! Vegyünk elő egy nagy műanyag lavórt vagy tálat, és töltsük meg vízzel! Rakjunk bele kisebb műanyag edénykéket! Beszélgessünk a „teli” és az „üres” fogalmakról! Töltsük meg vízzel, majd ürítsük ki a játékedényeket! Beszélgessünk arról, hogyan töltötte meg Jézus ízletes szőlőlével az eredetileg üres kővedreket!

Ünnepeljünk!

Szervezzünk egy kis ünnepi pikniket az udvarunkon vagy a parkban! Öltözzünk fel szépen, szedjük virágokat, akasszunk fel díszeket, és hívjuk meg néhány barátunkat ünnepelni! Tartsunk fenn egy helyet Jézusnak, majd beszéljünk arról, mit szeretünk Benne! Kérjük meg

a többieket is, hogy osszák meg a gondolataikat! Magyarázzuk el, hogy Ő mindig velünk van, és szeretne boldoggá tenni bennünket!

Alkossunk!

Rajzoljunk együtt egy „boldog” képet! Kérdezzük meg a gyermeket, hogy milyen színnek, milyen tárgyak teszik őt boldoggá, majd ezek felhasználásával alkossuk meg a képünket! Beszélgessünk arról, mennyire boldoggá tesz minket Jézus!

Imádkozzunk!

Jegyezzünk fel egy papírlapra néhány olyan gondot, amellyel a gyermekünk a nap folyamán szembenézhet! Magyarázzuk el neki, hogyan segíthet Jézus ezek leküzdésében! Mondjuk el a negyedévi aranyszövegünket: „Neki gondja van rátok” (1Péter 5:7). Mondjunk egy különleges imát, megköszönve Jézusnak, hogy gondja van ránk, és segít a problémáink megoldásában!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Jézus első csodája az örömről és az emberi szükségletekkel szemben tanúsított együttérzésről szól, hiszen tulajdonképpen Ő az öröm teremtetője és ajándékozója. Ő arra vágyik, hogy a szívünk megteljen örömmel, boldogsággal, az Ő szeretetével és békéjével. Első csodaként elmehetett volna a templomba, hogy mindenkit meggyógyítson, vagy felszabadíthatta volna a népét a római elnyomók uralma alól, Ő azonban egy szerény, egyszerű kánai menyegzőt választott. „Így fejezte ki rokonszenvét az ember iránt, és vágyát, hogy boldogságát szolgálja” (*Jézus élete*, 144. o.).

Mária Jézus elé tárta azt a problémát, ami elszomorította őt, és ami elronthatta volna az ünnepséget. Meggyőződéssel hitte, hogy Jézus megteheti a lehetetlent. Milyen csodálatos, hogy Jézus nyilvánosan fejezte ki a tiszteletét Mária hitével szemben! Bármilyen gondunk is van, semmi sem túl jelentéktelen a számára. Neki elmondhatunk bármit. Ő vágyik arra, hogy megajándékozzon az Ő örömeivel.

„Ha tekintetünket Jézusra szegezzük, meg fogjuk látni a könyörületes Üdvözítőt, akinek arcáról fény árad ránk. Ahol az Ő Lelke uralkodik, ott béke lakozik. Ott öröm is lesz, mert nyugodt, szent bizalom él Istenben” (*Jézus élete*, 152. o.).

Áldjon meg benneteket a jó Isten ezen a héten, amint befogadjátok az Ő világosságát! Vigyétek Jézus elé minden apró és nagy gondotokat, és megtapasztaljátok az Ő örömet, mert Nála „teljes az öröm” (Zsoltár 16:11)!

KULCSGONDOLAT:
Jézus segít nekem és a családomnak.

8. hét

Jézus meggyógyít *egy édesanyját*

A tanulmány alapja: Máté 8:14-15, Márk 1:29-31, Lukács 4:38-39, *Jézus élete*, 259. o.

H *mm-hmm-hmm*, dúdolt vidám dalocskákat az édesanya, miközben a házimunkát végezte a Galileai-tenger mellett lévő otthonában. *Szviss-szviss-szviss*, septe a padlót. *Fu-fu-fu*, törölte a port. *Lics-locs*, töltötte tele vízzel a vödröket, és *hmm-hmm-hmm*, dúdolt tovább. Időnként megkavarta a tűzhelyen rotyogó ízletes ételt. Szerette boldoggá tenni az embereket – mindig másokon segített.

Ti is ismertek egy olyan különleges édesanyját, aki szeret segíteni? Jézus szereti a segítőkész édesanyákat, nagymamákat és gondozókat. Ő az, aki megajándékozza őket sok szeretettel, hogy megöleljenek (öleljük meg a gyermeket), hogy mosolyogjanak (mosolyogjunk), hogy csiklandozzanak (csiklandozzuk meg a gyermeket), hogy kuncogjanak (nevessünk), hogy puszt adjanak (adjunk puszt a gyermek arcára), hogy meghallgassanak (hegyezzük a fülünket), és hogy a rosszkedvet vidámsággá változtassák (mosolyogjunk).

Egy szombat reggel Péter anyósa azzal a gondolattal ébredt, hogy aznap szeretné kimutatni a mások iránt érzett szeretetét, és segíteni szeretne az embertársainak, azonban sajnos nem tudott felkelni az ágyból. A bőre égett a láztól. Alig tudta nyitva tartani a szemét, a feje is fájt. Nagyon, nagyon beteg volt. Szegény! Vajon ki segíthetne rajta?

Kopp-kopp, kopogott valaki. A szolgák siettek ajtót nyitni. Jézus érkezett a szombati ebédre. Ó, lehet, hogy Ő tudna segíteni!

Jézus mosolygott. Igen, örömmel segít rajta. Azonnal az ágyához sietett, mert az asszony túlságosan beteg volt ahhoz, hogy felkeljen. Jézus gyengéden a kezébe vette a kezét, és felemelte, ő pedig azonnal meggyógyult.

Az asszony egészségesnek érezte magát, és nagyon boldog lett. A láza és a fejfájása elmúlt, a szíve pedig megtelt Jézus iránti szeretettel. Hálásan köszönetet mondott Neki, és szorosan megölelte *(öleljük meg a gyermekeket)*. Ezután a vendégek segítségére sietett. A szombati ebéd készen volt, a segítői előkészítették, neki csak fel kellett szolgálnia azt Jézusnak. **Glugy-glugy**, töltött ki egy nagy pohár friss, hideg vizet, majd megkavarta a melegedő ételt, és tálalt Jézusnak egy nagy tányérra az ízletes, ínycsiklandozó ételből. Boldoggá tette, hogy szolgálhatott Jézusnak.

Jézus édesanyákkal és édesapákkal ajándékozott meg bennünket, hogy szeressenek és gondoskodjanak rólunk.

(Mondjuk együtt) Köszönjük, Jézus, az édesanyákat, akik szolgálnak Neked, és segítenek nekünk. Szeretünk Téged.

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermeknek ajándékot készíteni egy édesanyának, aki lehet a saját anyukája (vagyis mi), a nagymamája, a nagynénje vagy a gondozója! Rajzoljunk egy nagy szívet, és segítsünk kiszínezni és kidíszíteni! Beszélgessünk arról, mennyire különlegesek számunkra az édesanyák! Jézus számára is különlegesek. Imádkozzunk együtt az édesanyákért, majd kérjük meg a gyermeket, hogy adja át az elkészített ajándékot!

Kapcsolódjunk!

Vonjuk be a gyermekünket apróbb, könnyebb házimunkák végzésébe, amelyek általában nem az ő feladatai! Kérjük meg, hogy segítsen nekünk! A gyermek már akkor különleges segítőnek érzi magát, amikor egyszerűen a kezünkbe adogatja az edényeket a konyhában, és ezzel azt is éreztethetjük vele, hogy mi is mennyi mindent teszünk, amikor ellátjuk őt.

Játsszunk!

Játsszunk orvosos-ápolós szerepjátékot a gyermekkel! Ösztönözzük őt az együttérzés kifejezésére, miközben megkérdezi a „pácienstől”, hogyan érzi magát, és mire van szüksége! Játsszuk azt, hogy bekötözük a sebeket, meghatározzuk a kezelés módját vagy lázat mérünk! Beszélgessünk arról, mennyire boldoggá teszi Jézust, amikor kedvesek vagyunk a szenvedőkkel!

Kutassunk!

Amikor ezen a héten sétálni megyünk a gyermekünkkel a környékre, vagy vásárolni a boltba, figyeljünk rá, hogy van-e valakinek szüksége segítségre körülöttünk! Lehet, hogy kinyithatjuk valakinek az ajtót, vagy segíthetünk a csomagja cipelésében. Figyeljünk, ha esetleg sérült állatokat látunk, és amennyiben megtehetjük, gondoskodjunk mi magunk egy házi kedvencről! Dícsérjük meg a gyermeket, hogy segített!

Imádkozzunk!

Az áhítat idején gondoljunk egy szomorú vagy gondterhelt ismerősünkre! Imádkozzunk a jóllétéért, és kérjük Istent, hogy éreztesse életében az Ő gondviselését és szeretetét! A családi körben beszélgessünk arról, hogyan tudnánk ezt a személyt bátorítani vagy segíteni (például vigyünk neki főtt ételt, látogassuk meg, énekeljünk neki egy éneket, stb.)! Válasszunk ki egy ötletet, és szombat délután ültessük gyakorlatba!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Szülőnek lenni nem könnyű. Vannak családok, ahol a gyermeknevelést csak a szülők végzik, máshol a rokonok vagy a közeli barátok is besegítenek, de egy biztos: senki nem marad egyedül. Jézus megígérte, hogy a segítségünkre lesz. Isten tervében fontos helyet foglal el a család, amelynek segítségével bemutathatjuk az Ő szeretetét a világnak. Jézus értékeli a gyermeknevelésben tett erőfeszítéseinket, és egyetlen aprócska feladat vagy kihívás sem kerüli el a figyelmét. Amikor a türelmünk a vége felé jár, bízunk abban, hogy az Ő türelme örök és végtelen! Ha fáradtak vagyunk, nyugtasson, hogy Ő soha nem alszik! Ő segít nekünk testileg, lelkileg és szellemileg is egészségesnek maradni. Amikor kérjük, betölti a szükség és az igyekezet között tátongó űrt.

Elmélkedjünk a héten ezen az ígéreten! Válasszunk ki egy-egy szót, ami minden nap másképp bátorít vagy buzdít bennünket! Foglaljuk ezeket az imáinkba, és ejtsük ki hangosan, majd próbáljuk személyessé tenni önmagunk számára! Ezáltal még jobban fogjuk értékelni azt a csodálatos segítő-társat, akit Jézus személyében kaptunk magunk mellé.

„Hát nem tudod és nem hallottad,
hogy örökkévaló Isten az Úr,
aki a föld határait teremtette?
Nem fárad el és nem lankad meg,
kikutathatatlan a bölcsessége!
Erőt ad a megfáradtnak,
és az erőtlen erejét megsokasítja.
Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak,
megtántorodnak a legkülönbek is.
De akik az Úrban bíznak,
azoknak ereje megújul;
szárnyra kelnek, mint a sasok,
futnak és nem lankadnak meg,
járnak és nem fáradnak el.”
(Ézsaiás 40:28-31)

KULCSGONDOLAT:
Jézus mindig velünk van.

9. hét

„Hallgass, *némulj el!*”

A tanulmány alapja: Márk 4:35-41, Lukács 8:22-25, Máté 8:23-27, *Jézus élete*, 333-341. o.

Egy nagy nap vége volt. Az ég narancssárgává, majd rózsaszínné változott. Az este már közeledett. Zsúfolt nap volt, de a tóparton összegyűlt emberek még több történetet kértek Jézustól. Előfordult már veled is, hogy könyörögtél anyának, hogy csak még egyet olvasson? Jézus beült egy csónakba, hogy az emberek jobban láthassák és hallhassák. Szeretett történeteket mesélni Isten szeretetéről. Végül azonban el kellett köszönnie. „Menjünk a tó túlsó partjára!” – mondta a barátainak.

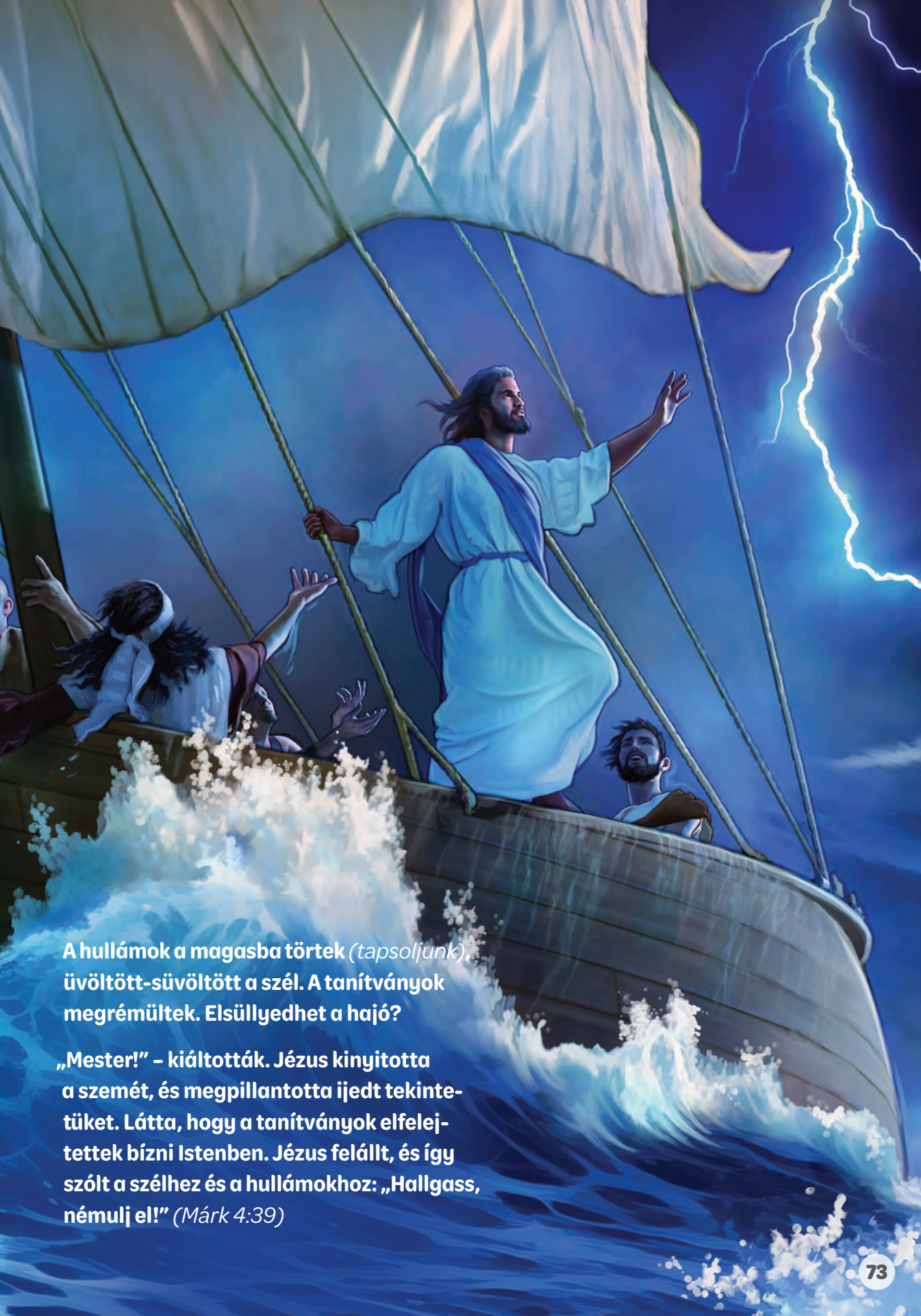

Jézus és a barátai beveztek a tó közepére. Ahogy az ég egyre jobban besötétedett, sorra előbukkantak a csillagok. Jézus nagyon fáradt volt. Nyújtózott egyet, majd lefeküdt a csónak hátsó részében. A víz lágyan ringatta előre-hátra *(ringassuk előre-hátra a gyermeket)*. Enyhe szellő simogatta az arcát. Minden annyira csendes, nyugodt és békés volt. Jézus nemsokára elaludt *(tegyük összetett kezeinket az arcunk alá, és hajtsuk rá a fejünket)*.

Hirtelen sötét felhők takarták el a holdat. A szellő pillanatokon belül viharos szellé erősödött *(fújjunk erősen, mint a szél)*. A hullámok egyre magasabbra csaptak. Jézus azonban még mindig nyugodtan aludt. A víz ide-oda csapkodta a hajót *(ringassuk gyorsabban a gyermeket)*. Nagy hullámok verdesték a hajó oldalát *(tapsoljunk)*. Jézus barátai vizesek voltak, és nagyon-nagyon féltek. Vajon Jézus félt? *(rázzuk tagadóan a fejünk)*. Nem, Jézus nem aggódott. Békésen aludt.

A hullámok a magasba törtek *(tapsoljunk)*,
üvöltött-süvöltött a szél. A tanítványok
megrémmültek. Elsüllyedhet a hajó?

„Mester!” – kiáltották. Jézus kinyitotta
a szemét, és megpillantotta ijedt tekinte-
tüket. Láta, hogy a tanítványok elfelej-
tettek bízni Istenben. Jézus felállt, és így
szólt a szélhez és a hullámokhoz: „Hallgass,
némulj el!” *(Márk 4:39)*

**A szél abban a másodpercben elállt
(suttogjunk). A víz felszíne tükörsima
lett. Minden lecsendesedett.**

**A tanítványok elcsodálkoztak.
„Kicsoda ez, hogy a szél is, és a tenger
is engedelmeskedik neki?” (Márk
4:41) – kérdezték egymástól.**

**Ő Jézus volt (mutassunk felfelé),
Isten Fia. Ő teremtette a szelet és
a hullámokat. Nem kellett aggódniuk.**

**(Mondjuk együtt) Köszönöm, Jézus,
hogy Te mindig velünk vagy.**

Napi játék

Alkossunk!

Készítsük el a gyermeknek egy palackban a viharos tengert! Töltsük meg félig vízzel, adjunk hozzá két-három csepp kék, és egy csepp zöld ételfestéket, majd töltsük tele a palackot olajjal! Tehetünk még bele egy csipetnyi csillámport és apró, műanyag tengeri állatokat. Zárjuk rá szorosan a kupakot! Állítsuk vízszintes helyzetbe a palackot, és fel-le mozgatva figyeljük meg a víz mozgását!

Kutassunk!

Állítsunk fel egy vízi játszóasztalt! Töltsünk meg egy nagy, műanyag dobozt vízzel! Tegyük bele egy műanyag hajócskát vagy más, vízben úszó játékokat (pl. gumikacsát)! Kérjük meg a gyermekünket, hogy kezdje el fújni a játékot, hogy az átússzon a doboz másik oldalára! Más módszerekkel is mozgásra bírhatjuk a tárgyakat a vízben (pl. fújhatjuk szívószállal, vagy a kezünkkel is enyhe hullámokat kelthetünk).

Tanuljunk!

Keressünk a természetben olyasmit, ami bizonyítja, hogy a teremtett világ engedelmeskedik a Teremtőnek. Például: a napfelkelte, a naplemente, a csillagok és a hold. Beszélgetünk a gyermekkel arról, hogyan tükrözi minden az Ő gondoskodó szeretetét!

Énekeljünk!

Keressünk egy éneket a fenti történetről, és tanítsuk meg a gyermekünknek!

Imádkozzunk!

Beszélgetünk a gyermekkel arról, hogyan maradt Jézus nyugodt a viharban! Amikor fújt a szél, és a hullámok csapkodták a csónakot, Ő nyugodtan aludt, mert bízott Istenben, és tudta, hogy Ő gondot visel Róla és a barátairól. Mi is nyugodtak lehetünk, még a viharban is, mert tudjuk, hogy Isten velünk van. Bújjunk be egy kedvenc plüssjátékkal egy puha takaró alá, és köszönjük meg Istennek, hogy Ő mindig vigyáz ránk!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

A vihar bármikor elkezdődhet. Egyik percben még süt a nap, és nyugodtan siklunk a tükörsima vízen, a másik percben pedig már vad hullámok csapkodják a csónakunkat. Sokszor nem kell sok ehhez, csak egy náthás gyermek, vagy pár nap fogzásból fakadó fájdalom. Ezekben a pillanatokban Isten vágyik arra, hogy ránk árássza a békéjét.

Életünk csónakjában a drága családtagjainkon kívül ül még egy utas: **Jézus**. Amikor ránk tör az aggodalom vagy a félelem, könnyen szem elől veszíthetjük Őt. Inkább a viharra, az átnedvesedett ruháinkra, vagyis a türelmetlenségünkre, az energiahiányunkra, a felkorbácsolt idegeinkre, a megtépázott kapcsolatainkra vagy az üres zsebünkre összpontosítunk, pedig ezek helyett inkább Jézusra kellene néznünk, aki minden helyzetben az erő és a szeretet forrása. Ő ott van velünk a csónakban.

Mint ahogy mi gondot viselünk a gyermekünkről, amikor fél, Isten is vigyáz ránk, és szeretne megnyugtatni bennünket. Mi is találhatunk nyugalmat a viharos időkben, mert Isten az irányító.

Gondoljunk vissza, milyen csodálatosan megáldott minket a múltban! Látjuk a vihart, amit elosztatott, a kapcsolatot, amit helyrehozott és a nehézségeket, amelyeken átjuttatott? Ő szeretné, ha minden viharban Benne bíznánk. Az Ő szava a biztosítékunk. Kérjük Őt arra, hogy teljesítse a mi életünkben és a családunk életében az Ézsaiás 41:10-ben olvasható csodálatos ígéretét! Gondoljuk át, kivel tudnánk ezt ma megosztani!

„Ne félj, mert veled vagyok,
ne csüggedj, mert én vagyok Istened!
Megerősítelek, sőt megsegítelek,
és igazságom jobbjával támogatlak.”
(Ézsaiás 41:10)

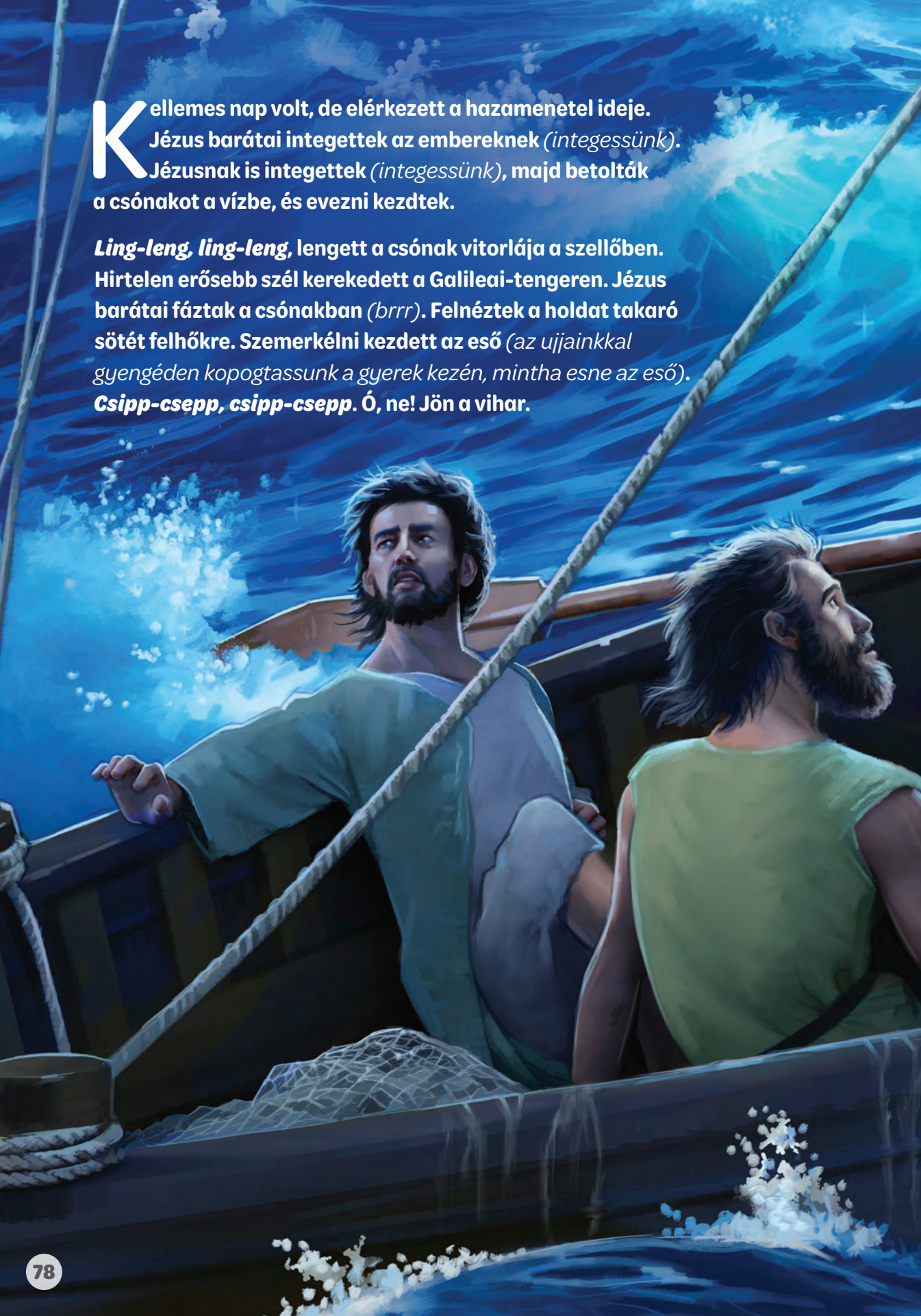
KULCSGONDOLAT:
Jézus segít bátornak lennem.

10. hét

Vízen járás

A tanulmány alapja: Máté 14:22-32, Márk 6:45-52, Lukács 8:22-25, János 6:16-21, *Jézus élete*, 377-382. o.

An illustration of Jesus and a companion on a wooden boat during a storm. Jesus, with long brown hair and a beard, wears a light blue robe and looks forward with a determined expression. The companion, also with a beard and long hair, wears a green sleeveless tunic and looks back over his shoulder. The sea is dark blue with white-capped waves, and the sky is a deep, dark blue. A thick rope runs diagonally across the frame, and a fishing net is visible in the foreground.

Kellemes nap volt, de elérkezett a hazamenetel ideje.
Jézus barátai integettek az embereknek (*integessünk*).
Jézusnak is integettek (*integessünk*), majd betolták
a csónakot a vízbe, és evezni kezdtek.

Ling-leng, ling-leng, lengett a csónak vitorlája a szellőben.
Hirtelen erősebb szél kerekedett a Galileai-tengeren. Jézus
barátai fáztak a csónakban (*brrr*). Felnéztek a holdat takaró
sötét felhőkre. Szemerkélni kezdett az eső (*az ujjainkkal
gyengéden kopogtassunk a gyerek kezén, mintha esne az eső*).
Csipp-csepp, csipp-csepp. Ó, ne! Jön a vihar.

A csónak ide-oda himbálózott a vízen. **Ring-reng** (ringassuk a gyermekeket). **Reccs**, egy hullám csapódott a csónak oldalának. A férfiak megrémültek. (Öleljük meg szorosan a gyermekeket!) **Pliccs-placcs**, szelték evezőikkel a vizet. Megpróbálták egyenesen tartani a csónakot, de nem tudták. Túl vad volt a vihar.

Jézus látta a nagy vihart. Messziről észre-
vette kimerült, rémült barátait, és azon-
nal hozzájuk sietett. Nem úszott, nem
evezett, hanem járt a hullámokon *(két
ujjunkkal „lépkedjünk” végig a történetet
ábrázoló képen)*. A csónakban ülő férfiak
nagyon meglepődtek. Ki járt a vízen?
Jézus azonban megszólalt: „Bízzatok,
én vagyok, ne féljetek!” *(Máté 14:27)*

Péter ekkor megkérdezte Jézustól, hogy odamehet-e Hozzá a vízre. „Jöjj!” – mondta neki Jézus mosolyogva (Máté 14:29). Péter kilépett a csónakból, és rálépett a vízre. Nem süllyedt el! Jézus kedves arcát nézte, miközben közeledett Hozzá. Hihetetlen! Ő is járt a vízre!

Péter hirtelen a nagy hullámokra gondolt (tapsoljunk). Eszébe jutott az erős szél (fújjunk vagy fűtyüljünk). Megijedt, és lenézett. Elfelejtett Jézusra tekinteni. Hirtelen süllyedni kezdett – egyre lejjebb és lejjebb. Ekkor segítségért kiáltott, Jézus pedig azonnal mellette termett. Megfogta Péter kezét, és kihúzta a vízből. Együtt mentek a hullámok tetején vissza a csónakba, majd a víz és a szél lecsendesedett.

Péter elfelejtette, hogy Jézus ott van a közelében, hogy segítsen neki. Jézus minket is szeret, és segít, hogy bátrak legyünk.

(Mondjuk együtt) Jézus, kérlek, segíts észben tartanom, hogy Te mindig velem vagy.

Napi játék

Tanuljunk!

Fürdéskor játszunk néhány vízen lebegő, és néhány elsüllyedő játékkal! Segítsünk a gyermekünknek, hogy megpróbáljon ráállni a vízre! Tegyük fel neki a következő kérdést: „Meg tudod ezt tenni?” Magyarázzuk el, hogy Jézus azért képes csodálatos és lehetetlen dolgokat megtenni, mert Ő Isten. Ezeket a dolgokat csodáknak nevezzük. Rábízhatjuk a gondjainkat, mert Ő csodát tud tenni.

Meséljük el újra a történetet!

Fessünk vízzel egy csíkot a járdára vagy egy hosszú papírtekercsre! Álljunk a csík egyik végére, míg a gyermek a másíkra! Kérjük meg, hogy jöjjön hozzánk a „vízen”, ahogy Péter tette! Amint odaért hozzánk, menjünk vissza együtt, de kérjük meg, hogy ő csukott szemmel sétáljon, mint amikor Péter elfelejtett Jézusra tekinteni! Álljunk készenlétben, hogy ha szükséges, megfogjuk a kezét!

Magyarázzuk meg!

Bátornak lenni nem azt jelenti, hogy soha nem félünk. Azt jelenti, hogy bízunk Istenben, amikor ijesztő dolgok történnek. Egy kisgyereknek már ahhoz is bátorságra van szüksége, hogy új dolgokat próbáljon ki. Emlékeztessük arra, hogy Jézus segít bátornak lenni!

Énekeljünk!

Keressünk egy Jézus gondviseléséről szóló éneket, és tanítsuk meg a gyermeknek!

Alkossunk!

Rajzoljunk, majd vágjunk ki kartonpapírból egy kört! Ez lesz a bátorság-jelvény. Kérjük meg a gyermeket, hogy színezz ki tetszés szerint! Amikor bátorságról tesz tanúbizonyosságot, adjunk neki egy matricát, amit a jelvényére ragaszthat! Mondjuk a következőt: „Köszönöm, Jézus, hogy ma segítettél _____ (a gyerek neve)-nak/-nek, hogy bátor legyen.”

Imádkozzunk!

Drága Jézusunk, tudjuk, hogy Te mindig velünk vagy. Amikor valamitől félünk, vagy valami újat kell kipróbálnunk, nem fogjuk elfelejteni, hányféleképpen gondoskodtál eddig is rólunk. Segíts, hogy Veled bátrak legyünk! Ámen.

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Egy újabb vihar, egy újabb lecke. Jézus újra bebizonyította, hogy Ő a szeretet és a békeség Istene. Ő meghallotta a tanítványai segélykiáltását, és olyan formában mentette meg őket, amit soha nem fognak elfelejteni. A szívükben lévő kétely és csüggedés helyét a csodálat és az álmélkodás vette át.

„Jézus nem feledkezett meg róluk. Az Őrálló a partról látta a megrémült férfiakat, amint küzdenek a viharral. Egyetlen pillanatra sem tévesztette szem elől tanítványait. A legmélyebb szerető gondoskodással figyelte a vihartól hanyódó hajót és annak drága terhét – ezek az emberek lesznek a világ világossága. Mint a szelíden szerető anya gyermekét, úgy nézte az irgalmas Mester tanítványait” (Jézus élete, 381. o.).

Milyen hatalmas szeretetet érzünk a gyermekünk iránt! Szinte felrobban a szívünk, amikor halljuk a vidám gügyögését vagy nézzük, amikor csendesen, nyugodtan alszik. Amikor elesik és lehorzsolja a térdét, milyen szorosan zárjuk őt a karjainkba, és adunk gyógyító puszit és ölelést a fájó testrészeire! Az a gyöngéd szeretet, amit a gyermekeink iránt érzünk, csak halvány tükröződése Isten irántunk való mérhetetlen szeretetének. Ő vágyik arra, hogy megvédjen bennünket az élet viharaitól, és fogja a kezünket, amikor elesünk. Az e heti terhek és próbák között ne felejtsük el Isten irántunk való irgalmas, szelíd szeretetét! Képzeljük magunk elé felénk nyújtott kezét, amikor a mindennapok hullámain próbálunk egyensúlyozni! Adjuk át Neki aggodalmainkat és félelmeinket, és tapasztaljuk meg megmagyarázhatatlan békéjét!

„De most így szól az Úr, a te Teremtőd, Jákób, és a te Alkotód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Mikor vízen mész át, veled vagyok [...]. Mert én vagyok az Úr, a te Istened.” (Ézsaiás 43:1-3)

KULCSGONDOLAT:
Tudom, hogy Jézus megsegít.

11. hét

„Leányka, *kelj föl!*”

A tanulmány alapja: Máté 9:18-26, Márk 5:21-43, Lukács 8:40-56, *Jézus élete*, 342-348. o.

Jairus megérintette a kislánya homlokát *(tegyük a homlokunkra a tenyerünket)*. Forró volt. Sóhajtott. A kislánya nagyon beteg volt – az ágyban feküdt, és aludt *(tegyük az összetett kezeinket az arcunk alá, és hajtsuk rá a fejünket)*. Nem hallotta a fákon csicsergő madárcákat. Nem látta a közeli tó tükrén csillogó napsugarakat. Nem játszott és szaladgált a barátnőivel.

Csak pihenni és aludni tudott *(ismételjük meg az alvó kézmozdulatot)*. Az apukája nagyon szomorú volt. Nem tudta meggyógyítani, és az orvosok sem tudták, hogyan javítsanak az állapotán. Jézus azonban tudott segíteni! Az apuka a keresésére sietett.

Jairus beszaladt a városba.
Huh-huh, hoh-hoh. Jézust egy
nagy tömegben találta meg.
Kifulladásra, fáradtan borult le
elő. Mindenki megállt, és helyet
adott neki – csodálkozva
nézték, vajon mit akarhat.

Az apa így szólt Jézushoz:
„Az én leánykám halálán van,
jöjj, tedd rá a kezedet, hogy
meggyógyuljon és éljen” (Márk
5:23)! Az apuka tudta, hogy
Jézus az, aki segíteni tud. Jézus
mosolyogva bólintott. Igen,
szeretné meggyógyítani azt
a kislányt.

Jézus és Jairus hazafelé indultak. Hirtelen egy férfi érkezett futva az apukához. Rossz hírt hozott. A kislány túlságosan beteg volt – meghalt. Az apuka sírni kezdett *(töröljessük könnyeinket)*. Jézus azonban arra kérte, hogy higgyen. Ő tud segíteni. Az apuka abbahagyta a sírást. Jézus még most is tud segíteni a kislányán? Igen! Bízott Jézusban, így együtt siettek a házához.

Otthon mindenki odakint zokogott.
Jézus azonban nem volt szomorú.
Az apuka sem. Jézus segíteni fog
a kislányon, ahogyan megígérte!

Jézus bement a szobába, és gyengéden
megfogta a kislány kezét *(vegyük
a kezünkbe a gyermek kezét)*. Kedves,
szelíd hangon szólította: „Leányka,
neked mondom, kelj föl!” *(Márk 5:41)*.

A kislány kinyitotta a szemét, és felült. Felállt, és sétálni kezdett. Odament az édesapjához, és rámosolygott (*mosolyogjunk*). Ezután odafordult az édesanyjához, és megölelte (*öleljük meg a gyermekeket*). Anya és apa annyira boldogok voltak! A kislányuk újra élt (*tapsoljunk*)! Köszönjük, Jézus! Tudták, hogy ezt a napot soha nem fogják elfelejteni. Isten annyira hatalmas! Ő szeret segíteni rajtunk.

(*Mondjuk együtt*) Köszönöm, Jézus, hogy Te segítesz, amikor szükségem van rá.

Napi játék

Alkossunk!

Segítsünk a gyermekünk összeállítani egy szeretetsomagot egy édesapának – a saját apukájának, a nagypapájának, egy nagybácsinak vagy egy tanítónak! Rajzoljunk egy nagy szívet, majd segítsünk kidíszíteni és kiszínezni! Beszélgessünk róla, mennyire fontosak számunkra az édesapák! Jézus számára is fontosak. Imádkozzunk az édesapákért, majd segítsünk a gyermeknek átadni az ajándékot!

Meséljük el újra a történetet!

Egy cipősdobozból vagy papírsebkendősdobozból készítsük el Jairus lánya hálószobájának makettjét, majd ennek segítségével meséljük el újra a történetet! Használjunk játék bútorokat és kisebb rongydarabokat! Tegyük az ágyba egy babát vagy egy kartonból kivágott kislány figurát! Jézus szavait ismételve állítsuk fel a babát!

Kutassunk!

Menjünk ki a gyermekkel a szabadba, és bátorítsuk, hogy vezesse le a felhalmozódott energiáját! A történetben szereplő kislány annyira beteg volt, hogy csak aludni tudott. Isten azonban meggyógyította, hogy újra ugrálhasson és szaladgálhasson. Mutassunk a gyermeknek a korához illő tornagyakorlatokat, és kérjük meg, hogy végezze őket addig, amíg mi ötig számolunk! Például: ugráljon egy helyben, szaladjon el egy pontig és vissza, stb! Köszönjük meg Istennek, hogy mozoghatunk!

Imádkozzunk!

Kérjük arra a gyermeket, hogy imában kérje Jézus segítségét néhány, a hétre tervezett tevékenységéhez! Jairushoz hasonlóan mi is tudjuk, hogy Ő mindenben segít. Mutassunk példát azzal, hogy pontosan megfogalmazzuk a saját magunkkal kapcsolatos kéréseinket, majd adjunk hálát Neki mindenért! Kérdezzük meg a gyermeket, hogy szeretne-e ő is imádkozni!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Jairus hozzánk hasonlóan odaadó, szerető szülő volt, aki a lehető legjobbat szeretne volna a gyermekének. Szeretetével körülölelte a kislányát. Amikor megbetegedett, nem találták a gyógymódot, ennek az édesapának azonban volt reménysége. Amikor kicsúszott a talaj a lába alól, kétségbeesését Jézus elé vitte, és bízott Benne. Aggodalma feloldódott az istendicsőítésben, amint Jézus lábaihoz borult. Tudta, hogy a csoda lehetséges, és hittel teli szívvel fordult Jézushoz.

Bízzuk mi is a gyermekeinket mennyei Atyánkra! Ő jó Atya. Amikor sötét felhők gyülekeznek, amikor nehéznek tűnik a szülőség, amikor az elképzelhető legrosszabb megtörténik, bízzuk a gyermekeinket Jézusra! Boruljunk a lábai elé, és kérjük oltalmát, gyógyítását és kegyelmét! Jézusra nyugodtan rábízhatjuk minden gondunkat. Ha a csoda nem is történik meg, Ő leírhatatlan békével áraszt el egy örök, új kezdet reményében.

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasság Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által” (2Korinthus 1:3-5).

KULCSGONDOLAT:
Jézus mindenkit lát és szeret.

12. hét

„Ki *érintett* engem?

A tanulmány alapja: Máté 9:18-26, Márk 5:21-43, Lukács 8:40-56, Jézus élete, 342-348. o.

Jézus mosolyogva fogadta a felé nyújtott kezecskéket. Gyöngéden megrázogatta a gyerekek kezét *(rázzunk kezét)*. Lassan elindult a városon keresztül a tó felé. Menet közben Isten csodálatos, hatalmas szeretetéről beszélt. Körülötte mindenhol emberek voltak. Sok-sok ember – egy hatalmas tömeg. Mindenki Jézussal akart lenni.

Jézus szeretett időt tölteni az emberek között, akik mindenhol tolaakodtak, lökdösödték, hogy közelebb kerüljenek Hozzá. *(Érintsük egymáshoz a könyökünket, majd térdünket!)*

Jézus azonban csak mosolygott, és beszélt. Egyszer csak hirtelen megállt. Végignézett a tömeg sorain. „Ki érintette a ruhámat?” *(Márk 5:30)* – kérdezte. Milyen furcsa, vicces kérdés! Sokan megérintették. Jézus azonban tudta, hogy ez az érintés más volt. „Ki érintett engem?”

Egy asszony borult Jézus lábaihoz. Nagyon, nagyon régóta beteg volt. Sok orvosnál járt, de egyikük sem tudta meggyógyítani. Tudta, hogy Jézus képes erre. Valahogy, lassan-lassan sikerült átvergődnie a tömegen. Ő volt az, aki megérintette Jézus ruháját. „Mert azt gondolta: Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok.” (Márk 5:28) És valóban így lett!

Az asszony Jézus lábaihoz hajolt. Ő kedvesen letekintett rá, és mosolygott. Tudta, hogy ő volt az. Végig tudta, hogy ő érintette meg a ruháját. Az asszony elmondta, hogy azonnal meggyógyult – épp úgy, ahogyan azt korábban gondolta. Ő, mennyire szerette őt Jézus! A Megváltó gyé-
gően felemelte, majd így szólt hozzá: „Leányom,
a te hited megtartott téged” (Márk 5:34).

An illustration of Jesus, with dark hair and a beard, wearing a white robe with a blue sash, looking down at a woman. The woman is wearing a purple headscarf and a purple robe, looking up at Jesus with a joyful expression. Jesus's hand is reaching out towards the woman's hands, which are clasped together in prayer. In the top left corner, there is a small illustration of a blue lizard on a vine with yellow flowers.

Az asszony visszamosolygott
Jézusra (*mosolyogjunk*), és erősen
megszorította a kezét (*szorítsunk kezet*).
Jézus pedig „lányomnak” szólította.
Különlegesnek és szeretve érezte magát.
Végre egészséges volt! Jézus meggyógyí-
totta. Boldog szívvel sietett haza. (*Hurrá!*)

Jézus tudta, hogy aznap a tömegben van
egy beteg asszony. Időt és energiát fordított
arra, hogy foglalkozzon vele, és különlegessé
tegye a napját. Jézus téged is lát és szeret.
Mindig van ideje rád.

(*Mondjuk együtt*) Köszönöm, Jézus, hogy
foglalkozol velem.

Napi játék

Alkossunk!

Rajzoljuk le a tömeget! Ábrázoljuk ujjfestéssel az emberek fejét, majd rajzoljunk nekik arcot és testet! Helyezzük el a tömeg közepére Jézust és a beteg asszonyt, majd rajzoljunk köréjük egy szívet! Tegyük egy jól látható helyre, hogy a hét folyamán többször is emlékeztethessük a gyermekünket a történetre!

Fedezzük fel!

Keressünk az udvaron vagy a parkban néhány természeti „kincset”, és próbáljuk meg ezek segítségével bemutatni a történetet! Rakjuk ki gallyakból, levelekből vagy kövekből a tömeget! Vezessük el az asszonyt a tömegben Jézushoz! Köszönjük meg Jézusnak, hogy észrevette, és meggyógyította!

Játsszunk!

Bújócskázunk! Néhány kör után öleljük meg a gyermeket, és magyarázzuk el neki, mennyire szereti őt Isten! Ő mindig tudja, hol vagyunk, és mindig szeret. Hangsúlyozzuk, hogy bár senki más nem vette észre a beteg asszonyt, Jézus látta őt, és gondoskodott róla! Mi is észrevehetjük azokat, akiket mindenki más figyelmen kívül hagy, és megoszthatjuk velük Isten szeretetét.

Kapcsolódjunk!

Jézus lát, és szeret minket. Neki mindig van ideje ránk. Ezt mi is megtehetjük másokért. Ezen a héten gyakoroljuk a barátságos viselkedést, amikor másokkal találkozunk! Tanítsuk meg a gyermeket, hogy nézzen azok szemébe, akikkel beszélget, köszönjön a szomszédoknak, és mosolyogjon rájuk! Szakítsunk időt egy szükségben lévőre! Mutassuk meg másoknak, hogy észrevettük és szeretjük őket, ahogyan Jézus is tette, amikor a földön volt!

Imádkozzunk!

Mutassuk meg a gyermeknek az újszülöttkori fotóit! Olvassuk el a Zsoltárok 139:13-14 verseit, és magyarázzuk el neki, hogy mennyire egyedinek és csodálatosnak alkotta meg őt Isten! Jézus terve volt, hogy ő már a születése előtt biztonságban fejlődjön az anyukája hasában. Ő tudja a nevünket, és meghallgatja az imáinkat. Imánkban köszönjük meg Istennek, hogy lát, ismer és szeret minket, és meghallgatja imáinkat!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Napjaink időhiánnyal küzdő világában, amikor könnyen túlterheltek, kirekesztettek és magányosnak érezzük magunkat, Jézus lát minket. Észrevesz bennünket a tömegben, és az összes idejét ránk fordíthatja, hiszen az Ő szeretett gyermekei vagyunk. Bármilyen gonddal és aggodalommal fordulhatunk Hozzá. Nyújtsuk ki hittel a kezünket, és kérjük az Általa megígért szabadságot!

A 12 éve beteg asszony így gondolkodott: „Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok” (Máté 9:21). Ő hitt, és ezt gyakorlatba is ültette. Hitének jutalma az azonnali gyógyulás volt.

Mi több, megismerte a Megváltót. Az ő Megváltóját. „Nem elégséges hinni valamit Krisztusról; Krisztusban kell hinnünk. Az egyetlen olyan hit, melyből hasznunk származhat, személyes Megváltóként fogadja el Őt” (Jézus élete, 347. o.).

Jézus nem akart észrevétlenül elmenni mellette, hanem értésére akarta adni, hogy szeretik, és tartozik valahová. Így szólt hozzá: „Bízzál, lányom, a te hited megtartott téged” (Máté 9:22). Igen, Jézus az Ő lányának, és az Ő fiának szólít bennünket.

Jézus látja szülői erőfeszítéseinket. Észreveszi, amikor egy nehéz nap végén Hozzá fordulunk, és utolsó erőnkkel kinyújtjuk Felé a kezünket. Elismeri a hitünket, és bátorít bennünket – fiait és leányait.

KULCSGONDOLAT:
Jézus szeret minket.

13. hét

Széles és mély

A tanulmány alapja: Efézus 3:18

Látsz valahol egy fényes csillagot? Nézz fel az égre, és keress egy ragyogó csillagot!

Ott, fenn a magasban tündököl. Magasabban van bárminél *(emeljük fel a kezünk, és nyújtózkodjunk olyan magasra, amennyire csak tudunk).* **Magasabban van a fák tetejénél. Magasabban van a hegyeknél és a domboknál is. A madarak nagyon magasra tudnak szállni, de a csillagok még náluk is magasabban vannak.**

Jézus irántunk való szeretete ilyen nagy. A csillagoknál is magasabb.

Látsz valahol egy tengeri csillagot? Keresd egyet a kék tenger mélyén! Lent, lent, nagyon mélyen. A tenger mélyebb annál, mint ahogy a legmélyebre le tudunk hajolni (*hajoljunk le egészen a földre*). Mélyebb egy úszómedencénél, mélyebb a legnagyobb fák gyökerénél is.

Jézus irántunk való szeretete ennyire nagy és mély. Mélyebb a legmélyebb tengernél.

Látod a naplementét? Este,
lefekvés előtt figyeld meg, ahogy
az aranyló nap egyre lennebb
ereszkedik az égen! Számold
meg, hányféle színben tündököl:
rózsaszín, vörös, narancssárga,
citromsárga! Az ég annyira széles.
Szélesebb annál, mint ahogy
széttárjuk karjainkat (*tárjuk szét
karjainkat*). Szélesebb egy hegynél,
vagy egy tónál.

Jézus irántunk való szeretete
ennyire nagy. Szélesebb az egész
égboltnál.

Látod a felhőket? Figyeld meg, ahogy tovaúsznak a kék égen!
Az ég annyira hosszú. Hosszabb, mint amekkorát előre-hátra
hajlongva elérünk *(nagy mozdulatokkal hajlongjunk előre-hátra)*.
Hosszabb egy repülőgépnél vagy egy vonatnál. Hosszabb, mint
bármilyen, amit valaha láttunk.

Jézus irántunk való szeretete ennyire nagy. Hosszabb az égnél.

Jézus szeretne megajándékozni bennünket az Ő nagy-nagy szeretetével. Ő figyel ránk, meghallgat minket, segít rajtunk, és mindig velünk marad.

Igen, Jézus irántunk való szeretete annyira nagy! Ő mérhetetlenül nagyon szeret téged (mondjuk ki a gyermek nevét). Ezt biztosra tudjuk a Bibliából. Szeretnéd azt mondani Jézusnak: „Én is szeretlek, és követni akarlak Téged”?

Napi játék

Kapcsolódjunk!

Készítsünk elő egy „éjszakai” pikniket! Este, közvetlenül naplemente után terítsünk ki az udvarra egy pokrócot, és vigyünk ki takarókat és párnákat! Feküdjünk hanyatt, és nézzük együtt a csillagokat! Képzeljünk el, mennyire magasnak vannak! Jézus szeretete azonban ennél is nagyobb. Beszélgessünk arról, hogy Jézus alkotta a csillagokat, és mindegyiket név szerint ismeri! Milyen csodálatos, hogy a világegyetem Teremtője mindnyájunkat név szerint ismer, és mindent tud rólunk! Énekeljünk együtt egy éneket Jézus szeretetéről!

Alkossunk!

Rajzoljunk egy papírra különböző arckifejezéseket! Amikor az aggódó arckifejezéshez jutunk, magyarázzuk el a gyermeknek, hogy Jézus a szorongásunkat és aggodalmunkat nyugodt, vidám, boldog állapottá változtathatja – majd erősebb filctollal rajzoljuk át az aggódó arcot vidám arcá! Köszönjük meg együtt Istennek, hogy gondoskodik rólunk!

Fedezzük fel!

Keressünk magas, mély, széles és hosszú dolgokat! Mérjük össze különböző tárgyak hosszúságát!

Soroljuk fel, milyen hatalmas dolgokat teremtett Jézus, és emeljük ki, hogy a szeretete még ezeknél is nagyobb!

Szerepjáték

Beszélgessünk a gyermekkel arról, hogyan segít Jézus, hogy kedvesek legyünk másokhoz! Játsszunk el rövid jeleneteket, amelyekben kedves szavakat vagy cselekedeteket mutatunk be! A hét folyamán, a játszótéren bátorítsuk a gyermeket, hogy engedjen előre másokat! Az étkezések alkalmával kérjük, hogy használja a „kérem” és a „köszönöm” szavakat!

Imádkozzunk!

Imádkozzunk hangosan a gyermek előtt többször is naponta, emlékeztetve ezzel, hogy Jézus mindig meghallgat bennünket! Ha csalódottak vagy ingerültek vagyunk, kérjük imában Isten segítségét! Ha történik valami vidám dolog az életünkben, adjunk érte hálát Istennek!

GONDOLATOK A SZÜLŐKNEK

Amikor a földön járt, Jézus kitárta a szíve szeretetét az emberek előtt. Mindenre kiárasztotta, akivel csak találkozott. Túlsorduló szeretete irántunk is ugyanilyen személyes és korlátlan. „Jézus, a mennyei Pásztor gondoskodik a világon szétszórt nyájáról. Mindenünket név szerint ismer. Ismeri otthonunkat, mindenkiről úgy visel gondot, mintha csak ő létezne ezen az egész világon” (*The Story of Jesus*, 75–76. o.).

Pár pillanat erejéig elmélkedjünk a következő biblia-szövegekről, amelyek Isten irántunk és gyermekeink iránt érzett szeretetéről szólnak! Helyettesítsük be a nevünket a szövegbe:

„Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek, és azok is vagyunk!” (1János 3:1)

„Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban, a mi Urunkban van” (Róma 8:39).

„Veled van az Úr, a te Istened, ő erős és megment. Nagy örömmel örül neked, megújít szeretetével, ujjongással örvendezik neked” (Sofóniás 3:17).

A világegyetem Alkotója, aki elképesztő csodákra képes, szerető Atyaként gondoskodik rólunk. Tudja a nevünket, ismeri a gyermekeinket, és hatalmas, leírhatatlan szeretettel szeret minket, „hogyan képesek legyetek megérteni minden szenttel együtt, hogy mi a szélesség, hosszúság, magasság és mélység, és megismerjétek Krisztus minden ismeret felülhaladó szeretetét, hogy így beteljesedjete az Isten egész teljességéig” (Efézus 3:18-19).

Anne Pilmoor:

Sok-sok ajándék – kifestő

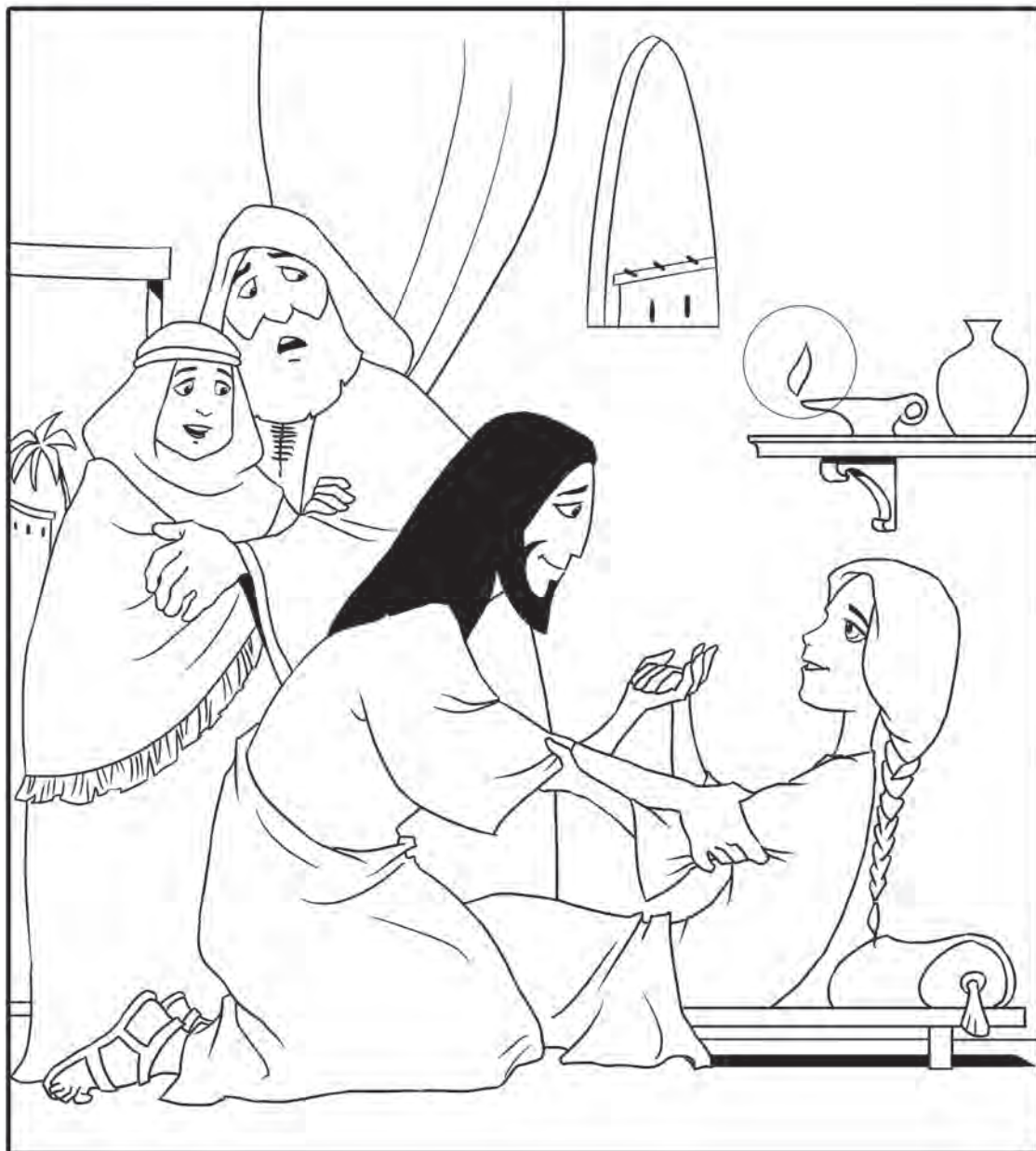
Mi a legjobb ajándék, amit valaha kaptál? Azért kapunk ajándékokat, hogy mások áldására fordítsuk. Ezt fogalmazza meg Ellen G. White *Krisztus példázatai* című könyvének talentumokról szóló példázata.

Ebben a füzetben felhasználtuk gondolatait, kiválogatva hozzá a Bibliából a megfelelő verseket, és kedves, színezhető rajzokkal láttuk el ezeket a történeteket a gyermekek (vagy akár a felnőttek) számára.

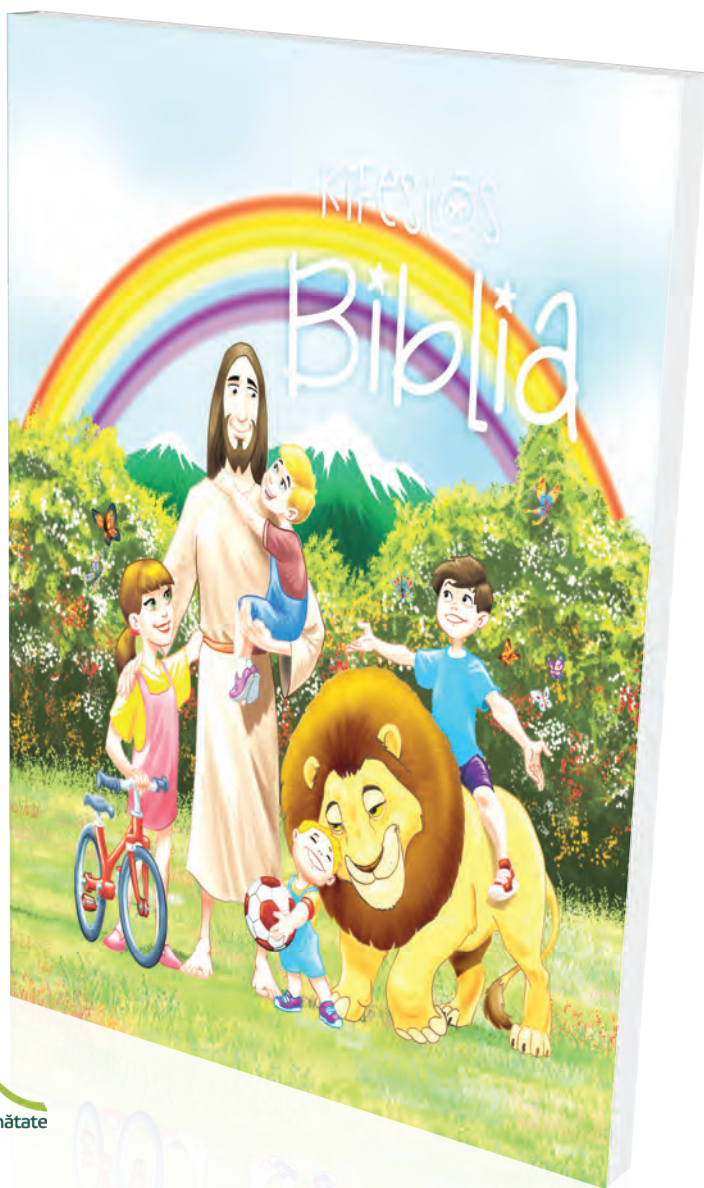
Talán meglep a dolog, de a legjobb ajándék az, ha adhatunk másoknak.

A kiadvány nem csupán kifestő, de a sáfárság alapkérdéseit is megtanítja a gyermekeknek, amely által helyes pénzkezelést, adakozást és jócselekedeteket tanulhatnak a kicsik.

JAIRUS LÁNYÁNAK FELTÁMASZTÁSA

Kifestős Biblia

evs
editura viață și sănătate

Illusztrátor: Adrian Barbu

Kifestős Biblia

A világ elképzelhetetlen fekete-fehéren. Isten csodálatos színekben pompázó világot teremtett. A gyerekeknek és gyakran a felnőtteknek sincsenek helyes elképzeléseik Istenről. A **Kifestős Biblia** lehetőséget ad arra, hogy kijavítsuk téves felfogásunkat és segítsünk gyermekeinknek felfedezni Isten világát, mint egy művészien megfestett színes képet. Ez egy tündöklő, gyönyörű világ...

Kibicher Emőke:

Miska egy napja

Miska egy kisegér, aki nagyon szereti Teremtőjét, a Mindenható Istent. Szorgos, figyelő és segítőkész egérke ő, aki készséggel segít szüleinek a házimunkában, máskor meglátogatja jóbarátját, az öreg Cickány bácsit, vagy éppen a fűben feküdve olvassa a Zsoltárok könyvét, rácsodálkozva az őt körülvevő természet szépségeire. Kövesd végig te is Miska egy napját, ahogyan reggeltől estig a Biblia lapjairól tanulja meg az élet örök értékeit! Ha szeretnéd, énekelj vele együtt a fejezeteket összekötő énekeket! Kívánjuk, hogy Miska egy napja örömteli és tanulságos pillanatokat nyújtson az egész család számára!